

Bibliothèque numérique

medic@

**Harris, Walter. De morbis acutis
infantium**

Londini : S. Smith, 1689.

Cote : 34863

Tractatum hunc, *De Morbis
Acutis Infantum*, à *Gualtero
Harris*, M. D. Collegii Medi-
corum *Londinensium* Socio at-
que Censorum altero, conscri-
ptum, Utilem judicamus, ac
dignum ut typis mandetur.

Maii 7.
1689.

Geo. Rogers, Præses.
N. Johnston. } Censores Col-
Ri. Griffith. } legii Medico-
R. Blackburne. } rum *Lond.*

DE 34863

MORBIS ACUTIS
Infantium

A U T O R E

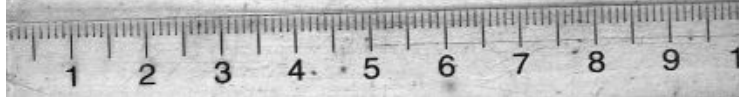
Gualtero Harris, M. D. Celeberrimi
Collegii Medicorum Londinensium
Socio, atque Censore.

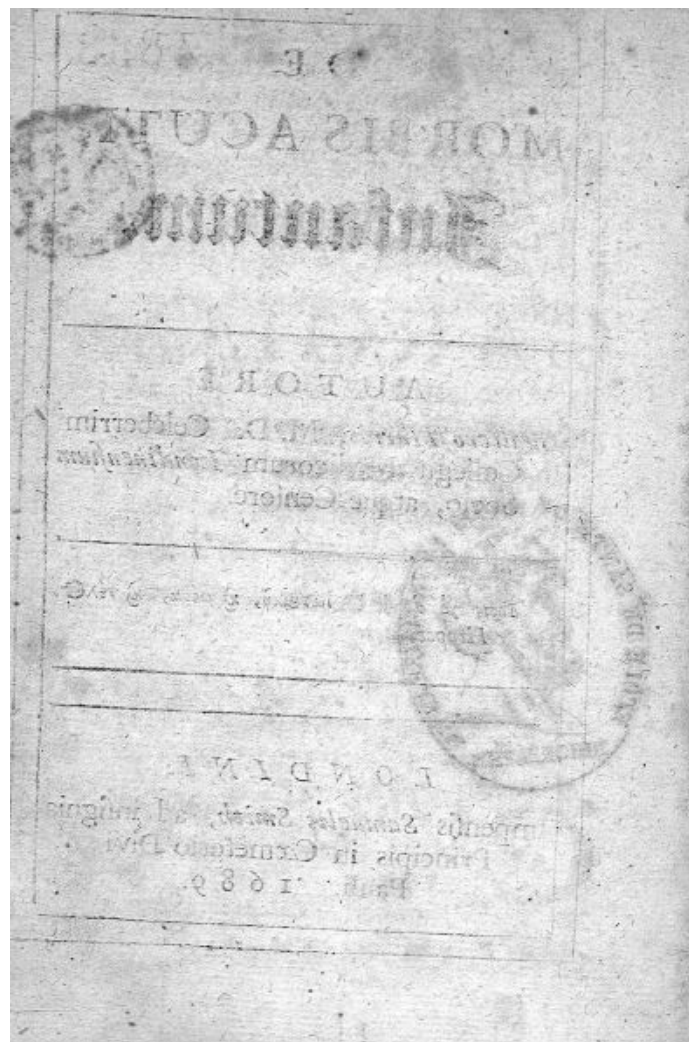

Ἰατρικὴ ἔργα ἐν ἰατρικῇ, καὶ μίση, καὶ τέλῃ.
Hippocrates.

L O N D I N I :

Impensis Samuelis Smith, ad insignia
Principis in Cæmeterio Divi
Pauli. 1689.

ILLUSTRISSIMO
Domino, Domino
CAROLO,

Marchioni & Comiti Vigor-
nienti, Filio natu maximo
& Heredi Celsissimi & Se-
renissimi Principis HEN-
RICI Ducis de Beaufort,
&c.

CUM TANTUS VIR tanto Me
honore dignatus sit, ut No-
bilissimum Infantem, tam
Antiquæ Prosapie Spem,
Filiam dico & Hæredem, ab ipso vi-

A 3.

ta

tae ferè ingressu curæ meæ concrederet; cùmque conamini meo, utut tenui, exoptati successus non defuerint; ex officio meo esse censui, hæc qualiacunque de medicandis Infantum morbis periculosis Cogitata sub Illustrissimi Nominis Vestri auspiciis in publicum emittere.

Infinitum esset, nec mearum virum, Domus Vestræ Antiquissimæ, ac penè Regiæ Splendorem depingere; in quâ scilicet à plus septingentis annis semper floruit tanta Illustrium Avorum series, ut nequis minoris unquam Dignitatis, quàm vel Reges ipsi, Duces, Marchiones, aut Comites, in tam longo temporis decursu, rerum in Illâ potiretur. Nec minùs difficile esset Magnorum Parentum Merita Virtutesque tantis Principibus dignas recensere. Sed quòd uterque meæ in Arte Medicâ officia versus Seipsos præstita & benigne recipere, & humaniter comprobare non

Vid. Histor. Genealogicam Regum Angliæ, à Domino Fr. Sandford, Feciale Lancastriensi, Anglicè conscriptam. p. 348.

.f. A

*dedignati sint, non potui non Grato
animi Testimonio profiteri.*

*Te verò Illustrissime Marchio
quis dignè scripserit? Quis Animi
Celsitudinem rarà Humanitate con-
junctam, Prudentiam, & per tan-
tum Peregrinationum comparatam ex-
terarum gentium Notitiam, in huma-
nioribus literis Judicium Exquifi-
tum; ita ut in hoc genere Omnia Te
non minùs Fautore Maximo super-
biant, quàm Censore Æquissimo gau-
deant.*

*Quùm itaque tractatus iste Me-
thodum edoceat, quàm Amplissimum
Filium Vestrum (ægritudinibus plùs
semel correptum, quibus imbecillitas
Infantis, & Idiosyncrasia tenera
Illum obnoxium reddiderant) auspi-
cato liberavi; quam etiam non ex
Autorum libris depromptam, sed ob-
servatione proprià stabilitam, &
propriis simplicibusque animi noti-
tiis munitam, aliis non inutilem fore
spondeam; hunc Celsitudini Vestræ
consecrare animus est; de aliorum*

A 4

judi-

*judiciis securus, modò Gratià & Fa-
voro Vestro inclarescam.*

Illustr. Celsitud. Vestrae

[Faint, mostly illegible text, likely the body of a letter or petition.]

[Faint, mostly illegible text.]

Humill. Fidel.
devinct. Cliens,

Gualterus Harris.

[Faint, mostly illegible text at the bottom of the page.]

Elenchus rerum.

QUÀ ratione autor hæc conscribere inductus. *p. 1.* Quæ ad *Curationem Infantum* certiore spectant, à Medicis hætenus desiderari. 2. Faciliorem autem eam fore, ac vulgò creditur. 3. Probat-ur id argumento ex ætatum differentiis, & temperamentis. 4. Morborum omnium Infantilium *una eademque causa.* 5. Quænam eà sit. 6. Quis *Infantis*, & quis *Pueri* nomine intelligendus. 7. *Diagnosis* horum morborum quibus criteriis est investiganda. 8. Undè pendeat incertitudo, ut videbatur, diagnostica. 9. Quòd *Pulsus* Infantum sit minùs observandus. 10. Ut & *Urina* eorundem. *Ibid.* *Causa* fuorum affectuum *Procatartica.* 11. Quantum salus foetus à Matre pendet. 12. Cur innata generis bonitas, aut vitium, aliorum animalium quàm humanæ proli

Elenchus rerum.

proli certius transmittatur. 14. *Causæ*
aliæ affectuum infantium recensentur.
15. Nempè frigus facillimè susceptum.
16. Lac nutricis vitiosum.
17. Præmatura carniū esitatio. 20. Potus
liquorum spiritibus abundantium
imprudenter concessus. 22. Narratio
memorabilis quantum discriminis
subire solent Infantes, qui *Nutricum*
Conduclitiarum manibus sunt traditi.
19. *Vinum* quibus convenit, & quos
maximè lædit. 23. Quodnam eorum
Infantibus magis innocuum. 24. *Causæ*
omnes morborum tenellorum in
unâ *Proximâ* semper coalescunt.
25. *Historia affectuum Infantium. ib.*
Symptomata universa *Acido* prædominanti
ortum suum debere. 31. Non in
Hypothesen inventionem, sed in
felicitate ipsius *Praxeos* medico licere
gloriarī. 33. *Hippocratem* indicationes
curativas non a primis, at secundis
qualitatibus expugnandis desumpsisse.
35. *Prognosis.* 38. *Curatio.*
40. *Sylvii de le Boe* laudatio, pariter
ac *Censura.* 41. Quodnam fundamentum
Curationis Infantum sit imprimis
jaciendum. 42. *Indicationes*
Curati-

Elenchus rerum.

Curativæ duæ. 44. Celeberrimus *Sydenhamius* primus viam deditâ operâ monstravit *Purgandi* vel in ipsis *Febribus*. 45. Quàm utilis ac necessarius sit *Catharsis* usus. 46. Prima Indicatio est *Acidi* exquisita *Præparatio*. 48. Quòd *Humorum Præparatio* olim usitata fuerit inutilis ac inanis. 49. Cur tot veteres *Medici Catharsin* in febrientibus neglexerint. 50. *Præparatio* humorum per *Alexipharmaca* & *Sudorifica* rem deteriorem plerumque facit. 51. *Cochionem* citius promoveri *Evacuationibus* quàm cæteris quibuscunque. 52. *Præparantia medicamenta* enumerantur. 53. Annotatio his non indigna scitu, qui medicamenta pauperibus liberali manu, & absque aliquâ mercede, exporrigere amant. *ibid.* Quare *Magisteria* numero *Præparantium* non accensentur. 54. Quare nec *Salia Volatilia*, nec *Spiritus Volatiles*, nec *Salia Lixivialia*, nec denique quodeunque genus remediorum impensè *calidiorum*. 54, 55. Quòd prædicta *Præparantia* sint ex *Anodynis* potentioribus. 56. Usus eorum perminutus effecit,

Elenchus rerum.

fecit, ut ea facultas eorundem Medicis minimè observaretur. *ibid.* Ex quibus Medici peritia est jure æstimanda. 57. *Formulae & usus medicamentorum Præparantium.* 58. Objectioni cuidam occurritur lepidâ quâdam fabellâ. 62. Traduntur *Formulae* blandorum *Cathartorum.* 63. Quid nonnunquam faciendum sit in symptomatis dissonis & incongruis. 64. *Emplastrum* regioni umbilici. 65. *Rhabarbari* præ aliis purgativis merita laudatio. *ibid.* In quo loco habenda est *Aloe.* 66. Methodus medendi ulteriùs exponitur. *ib.* *Tractatio Puerorum* paulò provectorum. 67. *Cautiones* quædam *primam Infantum Purgationem* respicientes. *ib.* & 68. Quòd *Catharsis*, è *fortioribus*, nunquam sit tenellis injungenda. 69. Quædam *Hippocratis* contra nos militantiâ, atque adversùs usum *Catharses* in *Febribus* facientia. *ibid.* Iisdem responderetur. 70. 72. Error Medicorum quorundam fatalis Purgatione præposterè utentium. 73. De *Puerorum Venæsectione.* 73. & 145. Repræhenfio *Chymia-*

Elenchus rerum.

Chymiatrorum istorum, qui sese hostes internecinos *omni Venæsectioni* palàm denunciant. 74. *Testaceorum* vires & facultates. 75. *Testaceorum* nomine quænam hîc intelliguntur. 76. Propter ignorantiam illorum usûs *Opiata* in usum ità immodicum venerunt. 77. Quòd *Narcotica* Infantibus neque sint necessaria, neque tuta. 78. Medici *Narcoticis* multum faventis super eâ re scomma. 77. Medicamentorum omnium impensè *calidorum*, ut & *Cardiacorum* in medicatione tenellorum notatur periculum. 79. An *Testaceorum* usus *Obstructiones* pariat? 81. Quid sit de *Crisibus* judicandum. 82. *Naturam Crisum* Evacuationes plurimum generum vel in *Febris* planè indicare. 83. De *Præcipitantium* usû & viribus quid sit sentiendum. 84. *Cathartica* esse *Præcipitantium* medicamentorum primaria. 85. Quomodò *Febres* admodum mites deveniunt sæpè, quas dicunt, *Malignæ*. 86, 87. Methodus medendi *Pestem* apud *Turcas* invalescens. 88. Notio *Maligni-*

Elenchus rerum.

Malignitatis coarguitur. 89. *Sudorifica* qualia, & quousque sunt utilia. 90. Historia *Febris* quæ anno præterlapso fuit maximè *Epidemica*. 91. De *Dentitione* *Difficili* Infantum, ejusque *Curatione*. 93. *Duplex* *Dentitionis* tempus. 95. Quodnam instrumentum sit *gingivis* incidendis magis commodum. 96. *Aphtharum* *Curatio*. 97. Cur *Aphthis* producendis ita sint proclives *infantes*. *ib.* & 98. *Diarrhœa* quomodo curatur. 98, 99. *Vomitus* Infantum. 100. *Torminibus* eorum quæ *Specificè* conveniunt. 101. *Convulsionibus* quæ apprimè conducunt. 102. *Specificæ* veterum *Antepileptica* facultatibus diu prædicatis neutiquam pollent. 103. Exemplum *Puellæ* *Convulsionibus* vehementissimis correptæ, & rebus nullius momenti æstimatis ad sanitatem restitutæ. 104. Annotatio non minimi momenti. 106. Quædam ad *Variolas* & *Morbillos* Infantum spectantia. 107. Argumentum à *naturâ* *Variolarum* deductum, adversus regiminis calidioris usum.

Elenchus rerum.

ufum. 108. Quòd maxima hominum pars à veritate omninò defleat, quis verò propiùs illi accedat. 110. *Exempla* diverforum *Infantum* per noſtram hanc Methodum à *Febris* ſuis liberatorum. 112. *Aloeticorum* noxæ, in tenellorum *Febribus*, inſignis *Obſervatio*. 129. *Pueri Atrophia Verminosâ* penè conſecti *Curatio*. 134. *Æthiopis* cujuſdam *Mineralis* *Deſcriptio*, ejuſque comparatio cum præparatione vulgari. 136. *Objeſtio* contrà Methodum præſcriptam. 139. *Reſponſio*. 140. *Quid* ſit de *Chymiâ* ſentiendum *ibid.* *Ec.* *Quamobrem* *Chymicorum* ni miùm amantes in ſummâ rerum inopiâ plerùmque degunt. 142. *Ad* opes comparandas quænam ſit ratio vivendi requiſita. 143. *Præcellentia Operum Naturæ* iis quæ *Arte* ſunt. 144. *Concluſio*.

D E

D E
**MORBIS ACUTIS
 INFANTUM.**

CUM æstate dudum elapsâ
 verba fortè fecerim Periri-
 tissimo Confummatissimo-
 que Medico Domino D.
Sydenham, de successibus repetitis quos
 in medendis *Infantum* periculosiori-
 bus affectibus sæpenumerò fueram
 expertus sanè Magnus ille Vir attentè
 percontatus est, quânam ego metho-
 do uti solem in re adeò hætenùs
 desideratâ, & cujus plenam notitiam
 (nequid graviùs dicam) Medici
 omni laude dignissimi vix ac nè vix
 quidem sunt assequuti. Cui ego tum
 protinùs methodum quæ præ aliis
 mihi placuit, lubentissimè expone-
 bam. Re tandem ab eo perpensâ,

B

ac

ac in Praxi suâ examinâtâ, ille non modò methodum nostram non improbat, sed & eam aliis perutilem fore, experientiâ suâ propriâ jam confirmatus prædicabat, atque literis me eandem consignare magnoperè hortabatur. Tanto igitur Autore calamum pro virili arripio, & reipublicæ salutis, quantum in me est, verè inservire studeo.

Scio quàm leviter delineatam, imò incognitam sanè Provinciam perlustrare contendam, cum Pueruli ac maximè Infantes ægrotantes nihil quicquam obstrepent ad Diagnosin luculentam, nisi quod querulis vagitibus, & proterviæ incerto idomate, possimus expiscari; quapropter Medici non pauci nominis amplissimi, palàm sunt nobis aliquando professi, se Pueris ægrotis, ac præsertim recens natis visendis advocatos, invitâ quidem Minervâ, tanquam ad Mysterium nescio quod evolvendum, aut insanabilem aliquem affectum sanandum, plumbeis pedibus accedere solitos. Minimè dubium est, agritudinum

dinum Puerilium Curationem exquisitam perindè nobis exoptandam, ac aliud quidquam quod in Medicâ Arte hæctenùs deficere videtur. Nec modò viri opulenti, qui terrarum & latifundiorum amplissimorum Hæredes aut desiderant, aut hospites conservare volunt, in hæc re plurimum ponunt, verùm & parentes universi ferè invincibili ergà sobolem suam exardescunt, atque in tutelam eorum tanquam propriam suspirant. Quamobrem si facem utut exiguam detur accendere, quâ alii egregiis animi dotibus ornati opus hoc rude & imperfectum limato suo ingenio perpoliant, ac magis absolutum reddant, incepti neutiquam pœnitebit, & boni id ego consulam.

Quisquis igitur Infantum minimorum symptomata, quæ manifestò se produnt, diligenter expendet, qui crasin eorum molliculam, simplicissimam diætam attentè considerabit, non ita difficile pensum hoc fore comperiet ut falsâ imaginatione ductus priùs sit autumatus. Etenim

asserere non verebor morbos illius ætatis genere paucissimos esse, & gradu tantum differre; imò curationem puerorum multò tutiorem ac faciliorem, quàm virorum & mulierum.

Inter *Ætates*, ut senilis alterationem qualemcunque in melius ægerimè sustinet, propter partium omnium solidarum siccitatem & durti-
em, atque saxeam ferè temperiem, ita mollities juvenilis, & tantum non mucilaginosà teneritudo alterationibus omnimodis recipiendis proculdubiò apta nata est. Siccus utique est Senex iis omninò in partibus, quibus Infans humore excellit: nimirum ossibus, membranis, ligamentis, arteriis, venis, nervis, & ipsis carnibus; quandoquidem vel ossa Infantum Cartilagine potius dici mereantur; cùmque humido tam primigenio quàm ascititio adeò abundant, adeò mollia & fluxibilia sint eorum corpuscula, ejusmodi Temperamentum omnium humidissimum est ritè statuendum.

Et

Et quemadmodum temperies puerorum Humidissima est, haudquaquam vereor pronunciare, morbos eorum universos ejusdem generis esse, ab unâ eâdemque Causâ produci; quodque prout partes corporis diversæ, sint superiores sint inferiores, hâc vel illâ ægritudine affici solent, prout nempè Ventriculus, Intestina, Pulmones, Caput, & Nervi, maxime urgentur, aut malè se habent, idem reverà morbus quamplurima nomina fortiatur.

In quâ assertione, nè Paradoxon inconsultò sustinere videar, *Hippocratem* ipsum, libro de Flatibus, de unâ eâdemque universâ morborum Causâ differentem audiamus. *Τῶν δὲ πάσων ἀπορίων, &c. Morborum omnium unus est idem modus est. Locus verò ipse eorum differentiam facit. Quare videntur quidem morbi nihil simile habere, propter diversitatem scilicet locorum, quàm sit tamen una morborum omnium species, & causa eadem.*

Quocirca si humidi puerilis naturam paulum examinemus, id in nullam aliam Putredinem, nisi Acefcentem, degenerare aptum, liquidò constabit. Quemcunque enim affectum pati deprehenduntur Infantes, hoc vel illo nomine insignitum, rarò aut nunquam eis deesse faeces Acidum redolentes, & maximè ab initio Ructuum Acidorum copiam, observare potui. Rursùm liquores fermè omnes in putredinem tendentes, Acidorem ante omnia contrahere solent. Imò lac ipsum, proprium tenellæ ætatis pabulum, si aliquantò diutiùs asservetur, ultrò coacescit, & ad ignem sine acido quocunque instillato spontè coagulatur. Porrò symptomata Infantum singula Acido, ut parenti legitimo, ortum suum debent.

Addatur his tonus sanguinis debiliior, & crasis nimium infirma, ita ut spiritus in eodem hospitantes nondùm eò prædominii devenerint, ut functiones aut munia sua debitè obire, aut quoscunque humorum motus ir-

regu-

regulares à causis vel externis vel internis suscitatos possint ipsi vi propria componere. Liqueor nempe vitalis, Musti in morem, priusquam ad debitam *αχυν* exaltatus, in Acorem præternaturalem facillimè degenerat; neque idem tamen ità difficulter, tempestivâ artis ope, in ordinem redigitur.

Infantem intelligimus non modò strictiori sensu, cum *Galeno*, unicum mensem natum, aut bimestrem, aut ad summum trimestrem, verùm etiam latiùs (uti vulgò fit) puerulum paulo proVectiorem, nempe ad quartum usque annum. Pueri nomine complector deinceps ad annum decimum quartum. Quò minor autem natu est, qui malè valet, eò faciliorem fore morbi alicujus gravioris eliminationem, cùm experièntiâ multiplici, tum ratione ipsâ suffragante, edoctus constanter affirmo. Etenim in humido quàm in sicco, in molli quàm in duro, quælibet impressio, five sit bona, five mala, citiùs perficitur, tametsi in sicco, atque duro, eadem semel paracta diutiùs quidem

immoretur. Facillimè in morbos dilabuntur Infantes, & nisi imperitiùs tractentur, facillimè in sanitatem restituantur.

Diagnofis affectuum puerilium non ab ipforum narratione, non tam ab explorato pulſu, neque ab urinæ curioſo examine, quàm à nutricum & muliercularum iis affidentium reſponſis eſt extorquenda. Norunt fœminæ an Naufœa & Vomitu, & quamdiu laborârint; an lac vel cibum coagulatum rejecerint; an importuni vagitus, Vigiliæ, & inquietudo, Torminibus ventris eos excruciarî indicârint; an Ructus Acidi, vel ſingultus emittantur; an Tuſſis adſit; an ſedes vel pauciores quàm par eſt, vel frequentiores fuerint, quo colore demùm inficiantur, an albidæ, virideſcentes, vel bile ſint admodum faturatæ. Nôrunt an ſiti præternaturali, atque adèò Febre detineantur; an ulcuſcula in ore (Aphthæ dictæ) latè ſerpant, atque inter cibandum moleſtias creent. Percontanti reſpondébunt, an inſultus membrorum Epi-

Epileptici dicti, majores vel minores, diuturniores aut breviores, repetiti vel rariores, puerilia corpora jam corripuerint; an Dentitionis sit tempus quo malè se habent; denique an quid alicujus momenti, sive sit Tumor abdominis, aut alterius partis, sive Exanthemata qualiacunque aut Pustulæ, vel Color Ictericus, aut Phlegmonodes, instar Rosæ quam dicunt, extra sese prodat. Reliqua ad speculationem subtilem, quàm ad Praxin, mihi quidem videntur magis attinere.

Incertæ verò diagnosis (quæ nunc apud plures obtinet) querela non tam à symptomatum defectu, quàm à præposterâ ac ineptâ medendi ratione ortum suum duxisse videtur. Sub hoc enim prætextu & velo Medici ignorantiam & errores suos quoquo modo celare contendunt. Nequè excogitare possum, quâ ratione summum numen omnia gubernans & prospiciens, & in miros agendi ordines res qualque optimè disponens, quodque ipsis bestiis, & insectis omnium vilissimis nativam quandam & sus-

sufficientem sese conservandi sagacitatem communicare dignatum est, quorsum inquam, humani generis Gynecæo æquam & idoneam conservationis rationem voluerit deficere, quæ in aliis universis tutandis suppetit.

Quod ad Pulsum puerorum attinet, is naturaliter quidem, aut levissimâ quâvis ex causâ est creberrimus, ut quodammodo febricitari nunquam non videantur. Præterea, ista morum proterviâ juniores ferè omnes sunt præditi, ut carpum eodem situ vix momento plerique sustineant ad pulsum attrectandum. Denique sunt totidem quæ eorum Pulsum accelerant, vel aliàs immutent, ut sententia exindè lata sit ut plurimum fallax futura.

Urinæ puerorum sanitate rectâ gaudentium sunt crassissimæ, ut si inspiciat curiosus quispiam hujus rei nescius, affectum quempiam graviolem subolebit, cum interim valetudine jam fruantur secundissimâ. Infantum urina
unâ

unà cum fœcibus inter pannos continuò redditur, atque excoriandis suis femoribus quàm profundo hariolatoris examini potiùs infervit.

Ut morbos eorum rectiùs investigemus, Causæ Procatarctica notitia non est in totum prætereunda. Ea autem potissimùm refertur ad dispositionem tam maternam quàm paternam, quâ principia prolifica tum temporis constabant, cum Conceptus ipse primùm transfigeretur, ac deindè ad illud alimenti genus quod in utero materno vitæ & motûs stamina inchoantibus, per umbilicum, vel etiam poros carnis, nè dicam cutis, tunc apertissimos transmissum fuerit ad nutritionem debitam fœtui præbendam.

Nemo est qui inficiàs ibit, morbos dari Hæreditarios, à parentum altero prognatos: qui dubitet, quin Arthritis, Epilepsia, Calculus, Phthisis, &c. à fonte paterno in filiolos nonnunquam profluant. Integræ familiæ ex eadem profapia oriundæ, sæpè eodem

dem morbi genere vitam claudunt. Scilicet semen prolificum sæpè diathesin morbosam fœtui adèò clavo trabali infigit, ut nullâ unquam arte vel industriâ in posterum amoveri queat.

Ego verò Hæreditariæ labis pueros ab ortu inficientis nullam existimo causam frequentiore, quàm quæ à matre in utero gestante participari solet. Prægnantes enim mulieres mille erroribus in victu sunt pronæ, mille casibus fortuitis expositæ, quibus vel terrefactæ, vel aliàs læsæ, injurias indelebiles fœtui à tenerrimis unguiculis sæpè sæpius communicant. Quàm absurdis enim desideriis urgentur Prægnantes! Hæc carbones, illa gypsum, tertia cineres devorat, inque summis deliciis habent; hæc carnes, illa pisces crudos comedit; imò non desuère quarum appetitus adèò enormiter fuit depravatus, ut nullum edulium eas reficere poterit, nisi quod ex corporis humani parte aliquâ callosâ constaret. Quinetiam quanta imaginationis vis in Gravidis pollet,

pollet, quot portenta produxit ! Maculas omnis generis fœtibus impressas unusquisque in viâ quotidie conspicit. Atque si historias Gravidarum admirabiles ubicunque colligere esset animus, hoc est, si sub umbrâ eruditionis copiosæ memet tanquam insatiabilem librorum helluonem magno perè venditarem, locus est jam à cæpto doctè desistere, & in amplum campum, utut alienum, expatiari. Sed malim institutum rectè profèqui, & brevitati studere, quàm plurimis verborum ambagibus, atque Autorum diu tritorum citationibus ineptis, scientiæ falsò sic dictæ ostentationem facere. Semper ratus Doctiorem reverà esse, qui de re unâ aut alterâ ex proprio penu scit verum pronunciare, quàm qui mille autorum litigantium sententias, indiculorum peritissimus, novit congregare.

Genitricibus istæ, quæ in hosce appetitûs depravati effectus magis sunt proclives, eam labem fœtui inurunt, quæ non nisi temporis medicantis ope in solidum est eluenda. Pauperculæ,
 quarum

quarum animos à Melancholiâ detinet labor, vel ministerium aliquod quotidianum, & quarum victus tenuior est & simplex, depravationes recensitas minimè omnium experiuntur. Præ cæteris Hystericæ mulieres (quibus annumerare jàm possumus longè majorem partem earum quæ cuticulam lautius curant, atque otio liquescunt, & quarum sanguis lento torpore perindè coalescit, ac stagnantes aquæ putredinem subeunt) diathesin morbosam fœtui unà cum primis naturæ rudimentis nunquam non communicant. Siquidem *mali corvi malum*, ut aiunt, *ovum*.

In cæteris animalibus innata generis bonitas proli certissimè transferitur, partim quia victus eorum simplicissimus est, & partim, idque potissimum, quia mas naturæ leges inviolatas universim servat, neque est piaculi istius reus, ut gravitanti fœmellæ se unquam commiscere voluerit, postquam sive odore, sive instinctu suo admodum sagaci, nè dicam Rationali, fœmellam utero ingravescere

vescere suboleverit. Atverò genus Humanum (cujus Ratio intumescens plerumque dictat cristas in sublimè erigere, & præ se brutum omne semper aspernari) quovis hirco ferè fallacius, indomitam suam libidinem adeò nescit gubernare, ut à primâ conceptione ad ipsum parturiendi momentum, fœminam vix desinat importuniùs exagitare. Hinc viri torosi & vègeti prolem valetudinariam non rarò progignunt. Hinc an-nosi sènes, scilicet ab effrænatis amplexibus (benigno Naturæ favore) jampridem emancipati, liberos rectiùs valentes ex effæto suo semine plùs semel procreant, quàm juvenes utcun-que strenui, atque æstu Venereo fla-grantissimi solent.

Post causam Procatarcticam prædictam à principiorum generationis conditione ac statu deducendam, aut à matre gravidâ plurimùm pendentem, Causæ eorum affectus propiùs respicientes ad quatuor Capita referri possunt. 1. Ad frigus susceptum. 2. Ad lac Nutricis nimis crassum. 3. Ad car-nis

4. Ad

nis

nis deglutionem præmaturam. Et
4. Ad insanam matercularum, ac
nutricum plerarumque indulgentiam,
in pitiffatione vini, aut liquoris ali-
cujus spirituoſi, ſuis infantibus non
rarò permittendâ.

Et primò frigus ab iis facillimè
ſuſceptum, idque frequentè ab aère
veſpertina, viam ſæpiſſimè ſternit
affectibus febrilibus, quibuſcum jacta-
ri ſolent Infantes. Quandoquidem
nullo naturali veſtitu, prout cætera
animalia, matris utero nudi prodeant,
Ratio, vel potiùs Natura ſtatim di-
ctat, ſobolem adèd deſtitutam ope
propriâ, alienam magis neceſſariò
requirere, atque involucris admodùm
calidis indeſtinenter committendam.
Prætereà aeris mutabilitas, & con-
tinua viciffitudo nunc caloris, nunc
frigoris, apud nos ſe invicem exci-
pientium, apertè monent, nos cun-
ctos maximè ſollicitos eſſe oportere
in protelandis aeris injuriis. Quò te-
nerior enim eſt alicujus, etiam adulti,
natura, eò magis ſubjicitur externis
aeris impreſſionibus. Verùm tener-
rimum

rima omnium & mollissima est Infantum crasis; & nisi summa adhibeatur cura in vestimentis adaptandis, non splendidis & sumptuosis, sed calidis, atque ætati idoneis (idque potissimum in pueris honestè natis) morborum insultus vespertino frigori debitos non diu effugere possunt. Atque amictûs exquisita ratio (quicquid contrà obstrepent athletici nonnulli) singulis ætatibus ita necessaria videtur, ut qui valetudine minùs firmâ per totam vitam divexantur (in quantum mihi observare licuit) ut plurimum spiritum diutiùs ducant, & frequentius in senectutem vergant, quàm qui sanguineo, carnosò, & temperamento robustissimo, hoc est, optimo sunt naturâ præditi. Quod nihilo magis quàm summæ vestimentorum istis curæ, his incuriæ, meritò ascribendum est.

2. Nutricis lac magis crassum. Etenim si nutrix vino, aut poculis spirituosis ebibendis dedita sit, lac suum repentiè flammis succenditur, & per mammas ignes ferè inextinguibiles

C

guibiles lactentibus facillè transmittuntur; sin eadem mariti amplexus intempestivos, durante lactationis tempore, lascivior admittat, menses ex coitu irritari solent, & propterea lac corrumpitur, & coalescit, atque aliorsum derivatâ lactis materiâ ipsum sensim diminuitur, ac strigosus infans victu incongruo aliquamdiu laceffitus multoties enecatur. Si denique nutrix hysterica sit, hoc est, teneriori & delicatulo temperamento prædita, utut casta sit, ac sobria, tamen lac degener, & crassius, tandem aliquando ex ipsâ temperie est evasurum. Quanto igitur discrimine versatur universum lactantium genus! In quam lubrico exponitur proli innocuæ salus! Meherculè ex hæc, & causis illicò recensendis fieri solet, quòd pagorum in viciniâ *Londini* campanæ funebres ferè semper sonare audiantur, ob infantem aliquem Nutricis errores immeritò luentem, ac non aliâ de causâ fato jam defunctum quàm quòd nutricem nactus sit minus sobriam, immundam, protervam, aut morum turpitudine aliquâ coinquinatam.

Quin-

Quinetiam ex iisdem causis pende-
 bat observatio, quam non ita pri-
 dem fecit fide dignus Theologus, Pa-
 rochiæ dictæ *Haies* duodecim mille
 passibus à *Londino* Rector, qui cum
 animi dolore gravissimo mihi narra-
 bat, suam Parochiam limitum spatio,
 & numero incolarum non parvam,
 atque in aere admodum salubri sitam,
 fuisse sub primum ejus adventum In-
 fantibus lactentibus quaquaversus re-
 pletam, & nihilominus intrà spatium
 unius anni se universos (duobus tan-
 tum exceptis, & unico suo libero,
 quem parum firmum curæ meæ, ex
 quo primum natus est, non inauspi-
 catò committebat) tumulo mandasse,
 nec non eundem numerum Infantu-
 lorum statim bis suppletum (pro
 more nutricum mercedi soli inhian-
 tium) ex urbe per totum terrarum
 orbem fortè maximâ, & semper in-
 exhaustâ, se eodem isto anno terræ
 parenti ante diem reddidisse.

Ad hæc crassities lactis, undecunque
 nata, non potest non secum trahere

C 2   diversi

diversi generis incommoda, cum infantum corpora præ omnibus aliis continuo fluida esse debeant, cum ductus tenuissimi chylo transferendo destinati sint aperte conservandi, cum denique crassities ipsa alimenti præternaturalis ex adverso sit naturæ infantum fluidissimæ, atque obstructionibus primarum viarum quibuscunque locum præbeat.

3. Ad præmaturam carniæ, ne dicam esum, sed deglutitionem. Est autem res perquam admirabilis, quod matres infantes suos victu prorsus incongruo & omnifariam improprio, penitus jugulare non vereantur, quos tamen ita perditè amant, ut ipsorum amore planè insanire conspiciantur. Quis enim ferriò existimet carniæ tenacem substantiam infantibus tenellis commodam fore, qui nullos adhuc dentes ad masticandum extrusos, vel si qui fortè extrudantur, minimè firmos habent ad opus masticationis quadantenus peragendum? Quisnam ingenii acumine leviter prompto donatus, luxum virilis & insigniter robustæ ætatis, tener-

tenerrimæ & simplicissimæ, ac viribus maximè infirmis præditæ, quomodocunque convenire pronuncia-
verit ?

In omnibus ætatibus Diætæ ratio non est admodum negligenda, sed quia juniorum temperamentum injurias ex eâ parte inflictas facillimè omnium suscipit, atque vires affectibus resistendis impares habet, ideò cautelâ diligentiori iis opus est ad istiusmodi errores præveniendos. Ingluvies enim carnis præmaturè ingestæ Cruditatum est feracissima, quæ voraci huic ætatulæ ferè inseparabiles. Alimentum crudum & indigestum humorum putredinem necessariò progignit ; ex quâ putredine non solum lumbrici generantur, verùm etiam symptomata diversa, & gravissima, eaque valdè anomala, quibus miselli intabescunt, sæpissimè pendent.

Hic obiter animadvertam, quòd cruditates infantum ex abundantanti quotidie accumulentur, eò quòd nutrices ferè omnes statim ab usu victûs, qualiscunque is sit, eos obdormire nunquam non permittant.

4. Ad pitiffationem vini, aut liquorum spiritibus abundantium imprudenter concessam. Hæc etiam Causa, sicut & præcedens, ad fatuam matercularum indulgentiam est referenda. Scilicet augurantur, ea quæ ipsis bona & jucunda, & quæ cor suum sollicitudine oppressum exhilarare solent, neutiquam posse infantibus suis in vitium vertere. Quasi verò eadem caliga omnibus pedibus aptari, quasi crepundia viris, virilia puerulis accommodari poterint! Meherculè bonæ istæ mulieres non satis animadvertunt, quàm dura ac tenacia sint ipsarum tergora, & quàm molles & teneræ juniorum pelliculæ; nequaquam recordantur, quòd alterius alimentum (ut dici solet) fuerit nonnunquam alterius venenum; denique ex animo tollunt, quòd ipsarum stomachus fermè oblatrans non nisi bovinâ quandoque fatietur, cùm appetitus horum languens, & debilissimus, panatellæ ægrè digerendæ vix sufficiat.

Quo

Quò propiùs verò ad senectutem quisque vergit, eò magis illi vina convenire solent. Quandoquidem calor senum languidus succendiculis spirituosus planè indigeat, quæ ex vino copiosè suppeditantur, ad naturalis sui caloris tum conservationem tum incrementum. Quapropter infantum naturæ, utpotè à senili longissimè distitæ, vinum est maximè alienum, quorum nervi omnes debilissimi eo facilè franguntur, & quorum tenera corpuscula subtili calore vini aut sensim colliquantur, aut in flammæ febriles præcipitanter ruunt.

Sunt qui vini usum minimis indulgere volunt, eò quòd carnibus ita præmaturè vescantur. Nempè coctionem Cruditatum, quibus carnivori infantes sunt proculdubiò obnoxii, plurimùm promoverè vel in hac ætate vinum apud illos censetur. Verùm an error unus sit altero emendandus, an verò uterque potiùs non sit aufugiendus, non tam pluribus disceptabo, quàm observationi eorum tradam,

tradam, qui infantes pauperiorum victu simplici ac sobrio necessariò enutritos, cum iis divitum & luxu semper gaudentium inter se conferent.

Sanè vina omnis generis paulò liberaliùs ingesta, quemadmodum & liquores quilibet alii spiritibus referti, fermentum naturale ventriculi Puerorum destruunt, appetitum prosterunt, tunicas ventriculi comburunt, nec non eas, instar pergameni coràm igne nimis arefacti, corrugant; sed & tunicam nerveam (quod maximi in hoc casu est momenti) summo-perè lædunt, atque mediante hâc tunicâ universos corporis nervos labefactant, & spiritus animales in omnimodam confusionem certocertius adigunt. Quod minùs omnium teneram hanc ætatem lædit est vinum album, utpotè à Veteribus Frigidum appellatum, non verò absolute frigidum, sed comparatè ad vina alia, sive sint rubra, sive colore fulva aut flavescèntia. *Galenus* autem pueros nè gustare quidem vinum, rigidè imperavit. Omnes

Omnes Causæ ægritudinum infantium Antecedentes, & mediata, quotcunq̄ue reverà fuerint, aut excogitari poterint, in unâ causâ Proximâ & immediatâ tandem coalescunt, nimirum in Acidò longè latéque præpollenti.

Historia igitur affectuum graviorum, quibus plerumque corripuntur Infantes hoc sc̄ modo ferè habet :

Ventriculus ipsorum, à quâcunq̄ue causâ id primariò pendet, in Acidam intemperiem nunquam non facessit, undè fit quòd alimentum suum omne nequaquam in homogeam chyli substantiam ritè conteratur, verùm in lac quoddam coagulatum, Anglicè, *a Posset*, continuò transiat. Inæqualis ista Chyli, aut nutrimenti conditio, Aciditati prædominanti jugiter nitens, Nauseam, & Vomitiones, & Ruçtus acidum redolentes, præ aliis omnibus parit. Si diutiùs res protrahatur, paulatim magis magisque impallescent, nec non quippiam flavescens

fcientis aut viridescentis coloris admixtum decolor vultus ostendit. Tùm flatibus intumescit ventriculus, atque eruptiones flatulentæ fursùm feruntur. Interim Pustula Rubra una, aut altera (certissimum Acidi redundantis signum) cuticulâ exurgit, in superiori aliquâ corporis parte, nunc scilicet in genâ utrâvis, nunc in mento, nunc fronte, aut in colli regione, aut quandoque inferiùs; atque infans indies in deterius vergit. Sed & idem Anhelat, & cum stertore aures astantium feriente nonnunquam spiritum ducit; quo quidem symptomate semper laborare deprehenditur (maximè si carnosior sit) quoties morbus in Acutorum partes transit. Porrò tussiculâ levi, eâque siccâ, & nonnunquam suffocativâ, sæpiùs urgetur: Siccâ quidem tussi ob acrimoniam humorum ramulos asperæ arteriæ valdè sensiles continuò vellitantem; suffocativâ autem propter bronchia pulmonum serositatibus in eadepluentibus, neque exitum invenientibus, gravissimè onusta. Quinetiam quia nervosi generis debilitatem
maxi-

maximam habent, atque mollitie temperiei summâ ac delicatulâ sunt donati, ideo vim tuſſiendi moleſtiſſimam ferre nequeunt, atque agitationi peſtoris violentæ, quaſi ſuffocati, & nigricantes facie, ferè ſuccumbunt. Sin coagulationes præfatae ex ventriculo in inteſtina (quod ſæpiſſimè fit) mox descendant, nunc Tormina ventris, nunc Dejectiones alvi Virideſcentes, nunc verò Diarrheas violentiſſimas producent. Dum verò in ventre inferiore agitur tragædia, vel Torminum dolor ingens Febrim Acutiſſimam accendit, quæ minùs peritè tractata plerique infantibus vitam eripere ſolet; vel dolor aliquantum mitior, & curationi qualicunque imperitæ fortè cedens, in tumorem abdominis duriuſculum ſæpè deſinit, qui in nonnullis aut Rachitidi, aut Scrophulis producendis commodè intervit. Gelatina quædam tremula (proxima lumbricis generandiſ materia) nunc albidior, nunc fuſci aut flavoſcentis coloris, nunc viridi juncta, nonnunquam ſpontè, ſed ſæpiùs à rectâ medicamentorum operatione, unâ cum

facibus

fæcibus excernitur. Fricant interim Infantes sæpissimè suas nares, quod non modò præsentibus Lumbricis contingit (ut mulieres vulgò credunt) verùm & in unâquâque Febre, quæ ab humorum corruptelâ exoritur ; acrimonia enim humorum sursum lata sensiles Narium membranas, tum in Acutis, tum in Chronicis affectibus plerisque, tamque in Adultis quàm Junioribus, vellicare aut pun gere solet. Tormina ventris memorata Vigilias, inquietudines, querimonias, aut ejulatus noctes diesque efficere solent, quibus quoquo modo compescendis Nutrix toties quoties mammas lactenti admovet, quò induciæ molesto suo officio aliquantisper interponi poterint. Cæterùm si Nutricula rerum domesticarum omnium penuriâ laboret, atque idcirco infan tem surdo aeri ejulantem subindè relin quere cogatur, vel si eâ mercedi sôli inhians (ut nonnunquam fit) nullâ commiseratione versus ploran tem teneatur, ille Herniâ Intestinali, aut Omentali, ad plures sæpè annos perseverante vulgò detinetur. Porro
lac

lac vel eibus omnis (durantibus sc. Torminibus) minùs rectè concoquitur, magisque acefcit & coagulatur, Febricula fenfim exoritur, fitis intenditur, artus omnes flaccidi fiunt, colli non fuffinet capitis onus, atque tenellus magis magisque debilis quotidie exiftit. Utque coronis huic miferæ ægritudini tandem imponatur, Motus Convulfivi, aut membrorum fubfultus debiliffimo fuperveniunt : Et cùm Nervi nullam ulteriorem vim mufculis cordis commovendis, & fanguini per arterias (Circulationis lege) protrudendo relictam habeant, albedines oculorum ad Cœlos (proprium innocentia nullatenùs violatæ domicilium) naturâ fufùm feruntur, atque infans brevem vitæ curriculum immaturè conficit, antequam recta ratio edocuerit, quàm fit reverà miferum in rerum naturâ diutiùs verfari.

Si Dentitionis fit tempus, quo malè valent, plerifque fymptomatum prædictorum cruciari folent, atque infuper Aphthæ, ulcera oris, caliditatis ferè ignea, (crufta quafi inalbefcens) quæ ante Dentitionem ab ortu

primo

primo sæpissimè adveniunt, & nonnunquam seriùs, sed quæ hoc potissimum tempore prædominium habent, os totum adèò interdum exulcerabunt, ut nec mammas ipsas quantumlibet dilectas, neque cochleare queat sine molestiâ & averfatione admittere os ipsorum tenerimum, & quaquaversus exulceratum.

Addam quòd, ore Infantum Aphthis multùm fauciato, sæpè accidat, ut neque vagitum aliquot diebus emittere, neque lacrymam ex oculis destillare poterint, quamvis oris teneritudine summâ, & calore intenso, nec non cæteris pluribus febrim concomitantibus malis, miserrimè excruciantur. Atque idcirco iis rem benè augurari soleo, cùm ex mutis in clamorosos illi vertantur, cùmque sub exitum morbi fletu & plangore tota domus compleatur.

Pueri natu paulò majores Febrilibus symptomatis tentati, de Capite affecto, plerumque conqueruntur, cujusmodi Dolorem rariùs Idiopathicum,

cum, sed ut plurimum sympatheticum esse, nimirum ex Ventriculi & inferiorum partium dyscrasia pendente, verisimillimum quidem videtur.

Quod universa hæc, & consimilia Symptomata immediatè proveniunt ab alimenti nimia coagulatione, aut incrassatione, eaque longè majori, quàm quæ Infantum naturæ quomodocunque convenit, quorum ductus omnes fluidissimi necessariò debent esse; quòdque istiusmodi coagulatio aut cuiuspiam aciditatis gradui jugiter innitatur, aut saltem exindè proficitur multò sæpiùs quàm ab alià quavis causâ, luculentissimè constabit, siquæ sensibus ipsis, aut demùm Curationi (quæ Acidum obtundentibus, & Coagulationes solventibus optimè instituitur) fides certò adhiberi possit.

Frequentes Vomitiones gelatinæ tenacis, aut pituitæ cuiusdam viscidæ & coagulatæ, ejusdemque nonnunquam viridis, cum vehementiùs ægrotent;

tent; anhelitus eorum sæpenumerò acidum redolens, sunt res sensibus admodum manifestæ.

Quòd viridis fæcum color acido bili admixto se prorsùs debeat, observationi planè sensibili illorum, qui experiri amant colorum in viridem mutationes aceto & spiritibus acidis perficiendas, evidentissimè apparebit. Præterea odor dejectionum viridium nunquam non curatricibus acidiusculus appellatus idem dilucidè demonstrat.

Torminum dolor immanis in ventre inferiore, atque unà pallor faciei insignis, humorum acidorum prædominium apertè confirmant. Porrò quodocunque diris cruciatibus pueruli torquentur, utut sanguineo priùs, & florido corporis temperamento fuerint donati, tamen tùm temporis summè impallescent, nisi quòd generum rubore, eoque in pallidum facile ac citò redeunte, subindè soleant perfundi.

Hic

Hic obiter adnotabo, quod honorem (siquis sit) Novæ Hypotheseos inveniendæ nullatenus ambiam, neque si Hypothesin aut uspiam excogitaverim, aut quoquo modo stabiliverim, mei esse ducam, omnimoda argumenta invitâ quidem naturâ (ut moris est) cogere, ut dictæ Hypotheseos veritati fidem faciant. Res siquidem primaria Medicæ Artis, & quæ humani generis salutî unicè inservit, in tali morborum dignotione versatur, qualis Experienciâ & Curatione ipsâ tum fundatur, tum corroboratur. Reliqua enim quæcunque *φαινομένων* explicatio, quantumvis docta & subtilis habeatur, Sophistam acutum, aut Philosophum impropriè sic dictum, vel ingenium promptissimum non rarò ostentare potest; sed Medicum reverâ peritum, atque Arte suâ præstantem, haudquaquam denunciabit. Etenim omnes istæ perbellæ speculationes, & juniorum animis lascivientibus (perindè ac Poetici volatus) semper admirabiles, sæpissimè nuspiam existunt, nisi in ipsâ

D

Inven-

Inventoris phantasiâ ; atque etiam ab iis, qui Praxi Medicâ minùs omnium fœlicitè valent, haud rarò solent excogitari. Atverò Ideæ Morborum solidæ ac veræ nunquam rectè edificuntur, nec earundem veritas nisi in ipsâ Praxi aut dijudicatur, aut probatur.

Scio quàm obnoxia, & fortassè non immeritò, animadversoribus videatur hæcce notio Acidi à nobis existimati in omnibus Puerorum affectibus insignioribus prædominium habere. Neque tamen disceptabo, nimius in hac re, an singulæ Aciditatis notæ, quas cunque homines nasutuli, altercationibus gaudentes, aut negotiis vacui, possunt comminisci, Acido illi, quod in ventriculo Puerorum dominari sustineo, ad unguem quadrent. Votis meis abundè sufficiet (utut in perpoliendâ notione minùs perfectè laborem) si ita fœlix fuerim, ut Curationis methodum efficaciorum, ac certiorum eâ quæ hæctenùs passim obtinuit (quod lubens quidem relinquo iis, qui veritatem dictorum expe-

experiri volunt, determinandum) tandem indigitare valeam.

Nihilominus non præteribo quæ Medicorum omnium facile Princeps, *Hippocrates*, de Causis morborum paulò fufiùs explicat in libro *de veteri Medicinâ*: Ut fcilicet penitus evincat, Morbos univerfos non primis, at fecundis qualitibus originem fuam debere. Verba igitur fua fic fe habent: 'Ου γὰρ τὸ ζεθεῖν, ἢ δὲ τὸ ὑγερῖν, ἢ δὲ τὸ στεγυδν, &c. *Non ficco, neque humido, neque calido, neque frigido, neque horum quoquam hominem lædi exiftimârunt* (nempè veterum Medicorum præclariffimi) *neque horum aliquo ei opus effe. Sed quod in unoquoque potentius effet, & fuprà naturam humanam, adèò ut ab eâ superari non poffit, id lædere censuerunt, & tollere conati funt. Eft autem valentiffimum inter dulcia dulciffimum, inter amara amariffimum, inter acida acidiffimum, & quod in re quâque summum eft. Hæc enim in homine inefse, eique nocere videbant. In homine namque inest & amarum, & falsum, & dulce,*

dulce, & acidum, & acerbum, & insipidum, aliaque infinita, quæ pro copiâ & viribus varias habent facultates. Et hæc quidem mixtione, & mutuâ inter se contemperatione, neque cernuntur, neque quenquam molestiâ afficiunt. At ubi horum quidpiam secretum fuerit, & per se extiterit, tunc & conspicuum fit, & hominem molestiâ afficit. Quin & ex cibis qui minimè nobis conveniunt, & qui in corpus ingesti hominem lædunt, horum unusquisque aut amarus est & minimè temperatus, aut salus, aut acidus, aut alio aliquo modo intemperatus & vehemens, ideòque perturbationem in corpore efficiunt. Et postea, Ὅτι τὸ θερμὸν ἐστὶ τὸ πλεονάζον δυνάμει ἔχει, &c. Neque enim est calidum, quod magnam vim habet, sed ipsum quatenus acerbum, & insipidum, aliaque de quibus dixi. Rursus, Ὅτι διὰ τὸ θερμὸν ἀπλῶς, Non propter calidum simpliciter homines febricitant, neque ipsum solum affectionis causa est, sed est & amarum & calidum idem, & calidum ac acidum, & salsum ac calidum, & alia infinita; ac rursus frigidum aliis facultatibus conjunctum, &c. Ex

Ex his, & quamplurimis ejusmodi aliis in libro prædicto fusiùs explicatis, liquidum est, nostrum Divinum Senem, sapientiâ Medicâ omnibus aliis præluentem, pro certo determinasse, quòd secundæ illæ qualitates, nimirùm aciditas, amaritudo, falsedo, & consimiles, symptomatis caloris aut frigoris conjunctæ, sint ut Causæ morborum principes & efficientes, præcipuè considerandæ. Et proindè addere nullus dubitabo, quòd naturaliter sequatur, Curationem ipsam non tam ad calorem frigido extinguendum quam ad aciditatem obtundendam, quemadmodùm & amarum alterandum, falsum contemperandum, crassos humores incidendos, tenues & nimis fluxos compactiores reddendos, asperos leniendos, ac denique obstructos corporis ductus aperiendos atque infarctu liberandos, imprimis dirigi oportere.

Verùm antequam *Curationem* ipsam aggrediar, operæ pretium fortè videbitur aliquid loco *Prognostici*,

stici, ut usu comparatum est, præmittere.

Prognosis, autem prout mihi videtur, potius pendet ab ipsâ Curationis methodo, rectâ vel secus factâ, ut & à Nutriculæ moribus, an scilicet sibi nimium placeat, atque *sola sapiat* (quæ, prohi dolor! mœstissima est consideratio) an verò morigera sit, & quæ in mandatis habet, fideliter exequatur, quàm ab infantum ac puerorum ægritudinibus ipsis. Leves enim ex se sunt puerulorum febriculæ, neque tam exardet, aut efflagrat eorum calor febrilis, quàm suo modo paulum intendi rectius dicatur; nisi cum Ars inepta Cardiacis igneis & spirituosis nitens, auspiciis admodum sinistris, in auxilium advocetur.

Corpulenti & obesi infantes, pituitâ diffuentes, verticis regionem mollem (pulpæ adinstar tremulæ) & apertam quam dicunt, Anglicè *an open Mould*, ab anteriori ad Posteriorem Cranii Saturam persæpè excurrentem diutius retinentes, Rachitidi,

tidi, Tussi Convulsivæ, Aphthis difficulter cedentibus, ac tandem Scrophulis, maximè sunt obnoxii.

Macilenti & strigosi sunt omnium tenerrimi, acerrimo calore adurantur, & in febres pessimi moris, hoc est, summè inflammatorias (pro ratione ætatulæ) & nervoso generi adversas, sunt ut plurimum proclives.

Pueri ex matribus hysteris, teneris, morbosis, fructus horarios aut acetaria (tempore gestationis) continuò devorantibus, aut acida & acerbâ quæcunque tunc temporis percipientibus, aut ex iis quæ sunt ventricolæ, ac mera abdominis mancipia, aut denique in quibus appetitus insigniter depravati, cujuscunque fuerint generis, regnare solent, hisce inquam parentibus orti, è gravi aliquo morbo difficiliùs convalescunt.

Quicumque alvo sunt laxiore præditi, meliùs sese habent, quàm qui astrictâ.

Tempeſtas verna, atque æſtiva, Febribus citò propulſandis maximè omnium favent, minimè verò tempus autumnale aut hyemale.

A medio menſis Julii ad medium Septembrem Tormina infantibus Epidemica (utpotè quorum vires æſtus tempeſtatis annuus tunc penitus exhaurire ſolet) adèò quotannis increbrefcunt, ut plures tenelli unico menſe, quàm tribus vel quatuor aliis menſibus mitioribus, tùm temporis extinguantur.

Convulſiones, aut ſaltem membrorum ſubſultus, tenellos hâc vel illâ ægitudine aliquamdiu debilitatos, aut regimine calidiori paulò plùs incenſos, coronidis loco, ad finem miſeriarum, quibus excruciatii ſunt, ut plurimum perducunt.

Quod ad *Infantiliùm affectuum Curationem* attinet, nullus (quod ſcio) omnium Autorum, qui de hiſce rebus, ſicut & de aliis univerſis ad curandos

dos

dos morbos spectantibus volumina solenniter evulgârunt, eam satis indagâsse nobis quidem videtur. Mercurulè morbos multiplices accuratè describere, causâs ornâtè recensere, signa tam diagnostica quàm prognostica pro more tradere neutiquam neglexêre. Semitam diu tritam alter ab altero similibus vestigiis preffit; atque ut plurimum posteri, quæ à prioribus acceperunt, absque aliquo examine maturiori sunt facile amplexi. Paucissimi quidem fuerunt qui *Indicationes Curativas* alias quàm vulgares stabilire sunt ausi, qui observationes ex naturâ Infantum genuinè deducendas, magis quàm fictitias atque artificio singulari concinnatas, scripto prodiderunt.

De *affectibus Infantum*, optimè omnium, quos mihi perlegisse contigit, tractatum edidit *Sylvius de le Boe*, qui *Acidum* esse veram ac generalem eorum Causam strenuè sustinuit, sed qui partim ob vehementem suum ardorem ergà Chymicas quafdam præparaciones maximè Volatiles, atque

atque eo nomine calidiores, & partim ob Opiatorum continuum ferè usum, vel in tractatione minimorum Infantum (ut *Doctōris Opiati* nomine non immeritò distingueretur) quod in Theoriâ doctissimè, simul ac verissimè, magnâ ex parte stabiliverat, in Praxi planè labefactabat, si non funditus dirueret.

Siquid igitur fundamenti stabilis ad *Infantes* Curandos jacere desideremus, teneritudinem eorum, atque imbecillitatem naturalem præ oculis habere imprimis oportet. Eligenda etiam nobis ejusmodi medicamenta, quæ tenerrimis maximè conveniunt. Etenim quò mitiora ac tutiora sunt remedia quæ adhibemus, eò certius ex animi sententiâ succedet eventus. Et profectò medicamentorum Nobilium ac Generosorum (uti vulgò dici solent) usus nunquam aptius quàm in tractandis *Infantibus* latâ medicinæ provinciâ exulare potest. Quorsùm enim inserviunt ignium intensissimorum dies noctesque deflagratio, ad vires mineralium extrahendas, ubi alteratio quælibet facile peragi-

peragitur? Quanam obsecro harmonia naturalis excogitari potest interduritiem metallorum ferè impenetrabilem, & quasi ceream temperamenti junioris mollitiem? Quonam pacto appetitus admodùm debilis, qui panatellæ aut ipsius lactis victum tenuissimum agrè dirigere potest, medicamentorum summè deleteriorum, ac facillè inflammabilium vim causticam poterit sustinere? Quemadmodùm alimentum ipsorum simplicissimum, ita & medicamenta iis vulgò exhibenda debent esse simplicia, à naturali suo statu parùm recedentia, atque artificii nimis operosi ut plurimum expertia.

Quandoquidem humorum *Aciditas* causâ extat primaria omnium affectuum quibus tenera ætas excruciaci solet, totum Curationis artificium in Acido expugnando unicè versatur. Sanè nebulæ quamplurimæ oculis tyronum obduci possunt, quò minùs veritas sedulo indagatori patefiat. Caterùm si quod verum est candidè pronunciare fas sit, neque operam & oleum perdere efflagi-

efflagitemus, quæ ad Acidum expugnandum rectâ tendunt, sola Curationem promovent, quæcunque verò eò non spectant, tenera infantum corpuscula magis, vel minùs, saltem laceffunt.

Verùm *Acidi* tractatio *duabus* solummodò *Intentionibus* innititur. Nempè primò, ut Aciditas *præparetur*, atque reddatur idonea, quò meliùs è corpore eliminetur. Secundò ut Acidum sic ritè præparatum evacuationibus debitis *expurgetur*. Altera sine alterâ scopum vix attinget; sed vis ambarum, alterius alteri opitulantis, affectus eorum Acutos citò ac tutò amovebit, atque vel diatheses morbosas Chronicas dictas haud parùm contemperabit.

Teneræ ætatulæ *Purgatio*, durante scilicet morborum Acutorum vigore, primâ facie discriminis plena, & supra vires esse apparebit. Atqui emolumentum certitudo ex methodo jam describendâ pro periculo faciendo apologiam optimam dabit.

Purgatio

Purgatio quidem ipforum *Adultorum* febribus continuis laborantium eandem periculi simul ac audaciæ speciem inexpertis præ se tulit. Veruntamen eventus ejusdem auspiciatus, nuperis Medicorum aliquot imprimis peritorum experimentis plurimum comprobatus est. Primus autem Catharticas beneficia *vel in ipsis Febris* evulgavit incomparabilis ille Februm omnis generis debellator, & Practicus insignissimus Dominus D. *Sydenham*, qui in *Schedulâ* suâ *Monitoriâ* tribus abhinc annis typis mandatâ *Methodum* suam deditâ operâ exposuit, ad Epidemicam hanc Febrim propulsandam, quæ etiamnum grassatur. Atque ita porro exindè promeritus est, quòd nobis videtur, ut nullum unquam sæculum (quamdiu medicinæ ars florebit) ejus nomen conticescat: nempè qui pariter Diaphoreticorum tam apud nostrates quàm exteros perperam usitatorum perniciem exitiabilem animo excelso & virili detegere non dubitavit. In operibus suis jamdiu editis, nimirum
in

in *Peripneumoniâ Notâ* (morbo apud nos non ità raro) curandâ, ut & in aliis affectibus ingentem Cathartico- rum usum antea inculcaverat; atque in *Postscripto* Operibus ejus universis pridem superaddito *Febris Hyemalis* nuncupatæ curam in *Purgando* unice posuerat. Tantus scilicet viri ferè Septuagenarii, ac valetudine maximè infirmâ laborantis ardor in bonum publicum indignè tulit fato jam in procinctu stante impediri, quò minus Observationes suas circa hanc materiam omnibus numeris absolutas in *Aurâ illâ Schedulâ* tandem redderet.

Quòd verò *Catharsis* (quanquam inter Arcana Medica haud numeretur, atque mirabilibus Chymix vix quicquam debeat) sit omnium auxiliorum, quotquot ferax hominum Curiosorum inventio unquam excogitavit, reverà primarium, inducor quidem ut credam, ob hanc potissimum rationem: nempe quia firmam corporis valetudinem vix quisquam obtinet, aut illæsam vel paulisper conservare

servare potest, qui alvum non habet de die in diem *Catharsi Naturali* mediocriter solutam : quæ quidem *Catharsis Naturalis* perindè est necessaria ad vitam sustentandam, ac cibus & potus noster quotidianus ad ipsum corporis nutrimentum. Neque enim ratio vivendi magis requirit, ut pars cibi mèlior & succulentior per venas lacteas transmittatur, ad debitum nutrimentum corpori præbendum, quàm quòd pars ejus crassior & deterior (quæ nimis diu retenta halitus noxios, imò venenatos, fursùm emittit.) naturâ aut arte per sentinam corporis expellatur. Et profectò eam gloriam sibi ipsi *Purgatio* jure acquisivit, ut, ex usu vulgato, nomine *Medicinæ* amplissimo sola omnium insigniretur.

Septennio nuper elapso mos mihi fuit in *Febris Puerorum*, nec non *Infantum* vel minimorum, secundùm methodum jam laudatam *Catharsin* adhibere ; licet id in Adultis negligerem : & quantum res ex animi sententiâ successit nequeo facilè narrare. Quam-

Quamobrem cum primùm *Schedulam* præfatam attentè perlegissem, eadem animi lætitiâ perfundebar, ac si insignem aliquem favorem à Numine Divino me recepisse contigisset. Itaque facillimè adductus fui ad fæliciter experiendam Methodum Catharticam in Adultis, qui ex eadem in Juniorum febribus successus optatos sæpissimè fueram expertus.

Prima autem Indicatio in curandis Infantum febribus est, *Acidum* ritè *Præparare*, quò meliùs id eliminetur. Atque Acida debere Præparari, antequam poterint cum ^{èvoelq} expurgari, facile constabit, si naturam Acidi paulùm expendamus: nempè si incrassandi & coagulandi vim, quâ idem pollet; si generalem obstructions pariendi causam ex isto parente quàm sæpissimè oriundam; si naturalem omnium liquorum, exceptis maximè spirituosis, in Acidum putredinem; si molestiam illam maximam, quâ medici solent torqueri in iis curandis, quorum corpora acido humore

humore multum scatent; sed & præ aliis argumentis si tormina confideremus, quæ Purgationes sine corporis Præparatione debitâ exhibitas, in habitu in acidum vergente comitari solent.

Scio quòd vox illa, *Humorum Præparatio*, apud Autores complures legi possit. Atque finis propositus fuit, ut Catharsis tandem aliquando secutura eò fæliciosem eventum haberet. Nempè crassos humores attenuare contendebant, fervidos temperare, obstructas vias aperire, vel per poros cutis Diaphoreticis eosdem impellere. Verùm ut plurimum huic fini nescio quos Syrupos, aquas simplices destillatas, atque ejusmodi nugamenta adhibuerunt, quæ Præparationi sive Alterationi designatæ nihil prorsus contulère. Interim tempus, quod morbo acuto subjugando apprimè necessarium fuit, otiosè quidem, imò pessimè absumebatur.

Hæc verò qualis qualis *Præparatio* ortum suum, ut opinor, duxit à trito
 E ille

illo, verùm non satis intellecto *Hippocratis Aphorismo §. I. n. 22. Cocta, non Cruda, sunt Medicanda.* Atque hujus magni Canonis in alienos à re sentus frequentem contorsionem fuisse causam haud minimam equidem existimo, cur Medici tot celeberrimi multis retrò sæculis ne hilum serè somniarunt de Purgationis beneficio in Febribus Continuis. Nempè cùm Febrium primi insultus (& maximè postquam ægrotantes lectulo calidiori fuerint aliquamdiu incarcerationi) Cruditatis signa evidentia sapissimè exhibeant, Medici astantes utut in Praxi alias egregiè versati, statim ad sudorifica tanquam unicum Asylum plerumque confugiunt, ad Catharses autem mentionem non minùs ipsi quàm ineptæ nutrices magnoperè exhorrescunt.

Nec me præterit, quòd Autores aliquot de Catharsi in Febribus, sicut & de aliis serè omnibus, disputationes prolixas instituerint, sed si rem ipsam paucis complecti liceat, potiùs ad implendam paginam, ad animum læctoris occupandum, atque ad doctrinæ copiam

copiam ostentandam, quàm ad veritatem ipsam sive illustrandam, sive determinandam verbosè collimârint. Magnum hujusce ævi ornamentum & lumen, *Sydenhamius*, insolitâ animi fortitudine ac ingenio non vulgari præditus, hanc rem de quâ alii planè verba dederunt, tum ratione multiplici comprobavit, tum factis, hoc est, Praxi ipsâ plenius absolvit.

Præparatio humorum Crudorum in Febris usitata, per Alexipharmaca ac Sudorifica, magis ad humores Crudiores reddendos, quàm ad Coctionem veram introducendam spectat. Profectò ista immaturam potius ad mortem præparant, dum Cruditates ex imis corporis partibus fursùm ad Caput impellendo, Phrenitides, Convulsiones atque ejusmodi deploranda Symptomata certo certius arcessunt.

In principiis Februm (sive sint Essentiales, sive symptomaticæ) siquidem præ Coctionis lentâ expectatione evacuationes necessarias in cr-

E 2 finem

stinum produceremus, tempus illud opportunum sæpè irrevocabile celeri pede præterlabitur. Tempus illud, quo fundamentum omne Curationis securæ illicò jaciendum fuit, quo demùm vires constant, quo ferè solo evacuationes emolumento esse possunt, sub Cardiacorum insulsâ administratione, vel Chymicorum Febrigtugorum fallaci experimento, paulatim fugit, atque æger nuperrimè athleticus, furibundus nunc denique redditus, miserrimè perit. Adhæc affirmò, quòd non obstante hominum cæcò præjudicio, evacuationes opportunè celebratæ Urinam, quæ Cruda apparuit, ad Coctionem exoptatam, atque unà ægotantem ad incolumitatis propiorem conspectum citiùs ac certiùs ducat, quam quodlibet aliud, quantumcunque illud fuerit, quod nobis innotescit, humanii ingenii tentamen.

Præparatio igitur, de quâ nunc agitur, nequaquam est aggredienda *Sudorificis* propriè dictis, hoc est, corpus excaliçantibus, quæ nullo nomine

mine teneris Infantibus aut puerulis profunt sed multifariam lædere deprehenduntur. Quandoquidem res prorsus temperatæ Aciditatem prædominantem securè absorbeant, ebullitionem paulatim lenient, atque Anodyna potentia ac tuta sunt evalura. Talia sunt : *oculi & chelæ cancrorum, testæ ostreorum, concharum, os sepiæ, cortices ovorum, creta, corallia, corallina, margaritæ, mater perlarum, lapis Bezoar uterque, c. c. ustum, ebur ustum, os è corde cervi, rasura c. c. unicornu, bolus Armena, terra sigillata, lapis hæmatites, &c.* Inter composita, *pulvis è chelis 69. compositus, lapis è Goâ, species Confectionis de Hyacintho,* facilè primas obtinent.

Ante omnia hïc animadvertam, quidd, nè liberalitas Medicorum versus egenos summè necessaria quoquo velo retardetur, pretiosa illa medicamina ex *Indiis* longè advecta (quantum in me est observare) non magis benignos effectus edant, quàm quæ viliori constant pretio, & quæ, in usum humani generis multiplicem,

nunquam fatis colenda Divini Numi-
nis Providentia ubertim suppeditavit.

Eapropter etiam *Magisteria* lapidis
alicujus pretiosi apud multos amplif-
simis præconiis celebrata, nullis ego
laudibus efferre possum. Certè na-
tivas quæcunque sunt vires alienis
commutârunt. Quæ potenter absor-
bere Acidum apta nata prius fuerunt,
Acido-dulcia jam reddita, Arti planè
debent, quod ad idem minùs valeant.

Nullam mentionem consültò feci
Salium Volatilium, sive sint *Oleosa*,
sive *Spirituosa*; non *Bezoardici Mi-
neralis*, *Lunaris*, aut *Solaris*; non
Spiritus salis Armoniaci, non *Cornu
Cervi*: quorum tamen Spirituum
utius haud prorsùs improbandus est
vel in tenellis: nempe quia acidum
absorbendi facultate excellunt, verùm
eos summâ cum cautione in tenellis
usurpandos esse, propter calorem non
exiguum eisdem concomitantem, ad-
verti velim. Ideoque nec elogiis hîc
sunt prædicanda *Salia Lixivialia*,
neque *Aquæ Cardiacæ* calidiores, qua-
les

les aqua pœoniæ composita, epidemia, cœlestis, mirabilis, cinnamomi fortis, & similes qualescunque, nisi hæ minimâ quantitate aliis temperatioribus adedò diluantur, ut vis earum calefaciens saponi ferè insensibilis fiat. Et enim quæ corpus valdè calefaciunt, quocunque nomine honorifico ea nobilitentur, ceu pretium aliquod ineffimabile præ se ferant, ceu salutem ferè immortalem fronte durâ promittant; corpuscula puerorum, & multò magis Infantum, facilè colliquabunt, naturalem omnem calorem vel sensum depopulabuntur, vel in febrilem tandem vertent, ac denique tenerrimæ ipsorum ætatulæ non magis conveniunt, quàm lactinia & panatellæ stomachum aratoris oblatrantem poterint compescere. Quibus ductus rationibus Galenus usum Theriacæ ipsius, utut ritè præparatæ, quam tanquam unam ferè omnium Panaceam amplissimis laudibus in cœlum usque sustulerat, Pueris tamen Sanctè interdixit.

Quòd prædicti Pulveres Temperati Acidum absorbere soleant, est res ita vulgò nota, ut probatione nullatenus indigeat. Quòd verò *Anodynorum* tutissima, ut & semper certa & indubitata in *Torminibus Puerorum* ea sint futura, luculentissimè apparebit, si dosi multùm liberaliori quàm vulgari, hoc est, sufficienti ad finem propositum exhibeamus. Adhæc, audacter eloquor, quòd prædicti pulveres rectè exhibiti Tormina eorum quæcunque, & inquietudines undecunque natas, nisi ob partium Principium insignius aliquòd vitium nihil spei ex medicinis qualibuscunque sit reliquum, eàdem certitudine compescuerint, quàm certi esse possumus *Rhàbarbari* vires Purgativas demùm futuras.

Si in violentà aliquà Inflammatione aut turgescentià humorum tantummodò sex uncias sanguinis Adulto detraheremus, cùm viginti ad minimum fuerint necessariæ, non est quòd Venæsectionem tanquam minus propriam

priam Curationi inculpemus, sed par-
 cior illius Remedii potentissimi usus
 est unice inculandus. Similiter si
 pulverum prædictorum uncia una
 aut altera fuerit requisita ad ægritu-
 dines Infantum quibuscum corripun-
 tur demulcendas, quid magni ex
 drachmæ unius aut alterius (eodem
 temporis spatio quo uncia fuit neces-
 saria) usu imperfecto, liceat expe-
 ctare? Medicamentorum exquisita
 notitia est exigua, nè dicam minima,
 pars boni & periti Medici. Usus
 medicamentorum rectus ad intencio-
 nes Medicas integrè satisfaciendas,
 adaptatio tum generis, tum quanti-
 tatis medicamentorum particulari æ-
 grotantis temperiei, idque à morbi
 præsentis perspectâ penitus naturâ;
 dignotio temperamenti consummata,
 & potissimum in Adultis an sit san-
 guineum, an verò Melancholicum;
 an scilicet febris sanguinem maximè
 exagitaverit, an verò Spiritus ex tu-
 multu deficiant, & vires fuerint ener-
 vatae: denique Diætæ recta institu-
 tio, sunt omnia longè excelsioris mo-
 menti ad Medicum Optimum stabi-
 liendum,

liendum, quàm Præscriptorum Medicinalium apparatus, undecunque collectus fuerit, numerosissimus. Sin illud minùs verum fuerit, Pharmacopola Receptorum Doctissimus Doctorem eruditissimum in re Medicâ facile superabit, ipsum Pharmacopæum fervulus garrulus confestim æquiparabit; nec non nutricula, aut saltem locutuleiæ & compotrices feminae libris Receptorum Hæreditariorum turgidis jamdiu locupletatæ, palmam tum à Medico quantumvis docto, tum à Pharmacopæo in Præscriptionibus Medicis utcunq̃ versato, fortè fortunâ reportabunt.

Verùm ut institutum prosequar, *Infanti anniculo Febricitanti, aut Tormentibus* (ut plerumque fit) *excrucciato*, hujusmodi præscriptionibus succurrere soleo.

R Pulv. è chel. 69. comp. margar. pp. ā. ʒj. M. F. pulvis in vi p. æ. dividendus.

Vel

Vel R. Bezoard. Orient. margar.
pp. ocul. 69. pp. ā. ʒβ. Specier.
confect. de hyacin. ʒj. F. pulvis
similiter dividendus.

Vel R. Pulv. è chel. 69. simpl.
ʒj. ocul. 69. pp. ʒij. cochinell. gr.
vi. M. F. pulvis tenuissimus in vi.
chartulas dirimendus. Sumat unam
quamprimùm, repetatur (si res ur-
geat) bihorio post, ac deinceps quar-
tâ quâque horâ, nisi somnus interce-
dat, per duos primos dies. Exhibe-
antur verò Pulveres, in cochleari Ju-
lapii sequentis, superbibendo cochle-
are alterum.

R. Aq. lact. alexit. ʒiij. ceras.
nigr. ʒij. pæon. comp. epidem. ā.
ʒij. Sacch. perlat. ʒβ. M. F. Julap.

Vel R. Aq. puleg. lact. alexit. ā.
ʒiij. Syr. caryoph. ʒvi. M.

Vel R. Amygd. dulc. excort. n. x.
contund. in mortar. marmor. sensim
affundendo aq. hord. aut. aq. lact.
alexit.

alexiter. ℥β. colatur. adde aq. cin-
nam. ten. ℥vi. Sacch. albifs. ℥β.
M. F. Emulsio.

Nonnunquam Julapio summè Per-
lato (omissis aliis) uti soleo, vas
diligenter agitari monens, antequam
effundatur.

R. Aq. ceras. nigr. ℥iv. totius
citri ℥ij. mirab. margar. pp. ā. ℥ij.
Sacch. albifs. ℥β. M. F. Julap. Per-
latum; de quo capiat cochlearia tria,
ut prius.

Sin molestâ Tussi opprimatur In-
fans, capiat subindè de Mixturâ aut
Linctu quodam molliori cochleare
dimidium, interim pulveres supra-
scriptos parciùs assumens.

R. Corallin. pulv. è chel. 69. simpl.
ā. ℥β. Syr. capill. Ven. de althæâ
ā. ℥j. de Balsam. Tolut. ℥β. aq. pa-
pav. rhæad. ℥β. ad diluendum M. Bolus
Armena sæpè talibus propriè admi-
scetur, utpotè catarrhos in pulmo-
nes depluentes potentissimè sistens.

Succus

Succus Pulegii, in quo calefacto solvitur saccharum candum, paucis remediis cedit. *Oleum amygdalarum dulcium* etiam optimè conducit, si palato infantuli paulùm arridere deprehendatur. Item *Sulphur vivum*, aut *flores sulphuris* (mirà exiccandi, penetrandi, imò & compactos humores in quâcunque corporis parte discutiendi, facultate præditi) acidum absorbentibus additi, in habitu phlegmatico, maximè sunt ex usu. Neque enim *Sulphur* noxiam aliquam aut deleteriam facultatem obtinet (prout *Crato*, aliique egregii nonnulli viri immeritò quidem somniarunt) sed potius vi alexipharmacâ, expulsiâ, & corruptelæ humorum oppositâ, maximè valet.

Repetitio *Pulverum* prædictorum rarior, vel frequentior, non est exquisitè definienda nisi pro ratione symptomatum, quatenus aut mitiora sunt, aut graviora. Id duntaxat repetam, tormina omnia, inquietudines, & vigilias Infantum, Testaceis aptè exhibitis æquè certò demulceri,

ac

ac dolores aut vigilias adutorum ipsis Narcoticis ad tempus tolli.

Hic autem, qui vel Praxin Medicam mediocriter delibaverit, objiciat, quod ejusmodi *Pulverum* exhibitio nihil Novi præ se ferat. Cui duntaxat refero, ineptum quidem, infipidum, parcissimum eorum usum, atque nulli omnino intentioni ritè satisfacturum, diu nimisque fuisse pluribus notum: atverò neque tam repetitam, neque tam magnam eorundem dosin, neque subsequenter purgandi necessitatem fuisse hactenùs literis consignatam. Nota est fabella (quàm & quicumque volet ad rem hanc nostram transferat) de lepido quodam, qui cum astantes gloriôsè provocâset, ut ovum alterutri extremo immobile collocarent, neque quisquam eorum, varia tentans, mysterium penetrare valeret, ipse utrumlibet ovi extremum mediocriter frangens, admirationem omnem derepentè tollebat, & simul risum commovebat. Id quippè cognitum, toti sodalitiò jam fuit facillimum.

Tertio

Tertio die à quo sum advocatus, nisi *Variolæ*, *Morbilli*, aut *Febris Scarlatina*, caput attollant, purgandum esse præcipio, nempe *infantem unius anni*, in hunc ferè modum:

R. Syr. de cichor. cum rheo ʒij. rhabarb. el. pulv. gr. xv. aut ʒj. aq. lact. alexit. ʒj. vel cinnam. ten. gut. xxx. ad diluendum. Misce.

Vel R. Syr. de rhamn. cathart ʒjʒ. vel ʒij. pulv. diasen. gr. viij. M.

R. Pulv. *Comit. Warvicens.* in nuperrimâ editione *Pharmacopœiæ Londin.* descripti, aliis pulv. *Cornachin.* gr. vi. Sumat in cochleari aq. ceras. nigr. sacchari tantillo edulcoratæ.

R. Amygd. dulc. excort. n. iij. Contund. in mortar. marmor. sensim affundendo aq. hord. aut aq. alicujus simpl. ʒj. vel ʒjʒ. colat. dissol. mann. opt. ʒiij. vel ʒjʒ. M. F. Emulsio cathartica.

R. Elect.

R. Elect. lenit. ʒij. vel iij. solve
in aq. lact. alexit. ʒj.

In symptomatis *acutis*, ex summâ
humorum putredine oriundis, sæpè
ex usu est *Æthiopis Mineralis* infe-
riùs descripti grana vi. vel Mercurii
dalc. gr. iij. admixta in mortario
vitreo, cum florum sulphuris tantun-
dem, in Syrupi alicujus grati coch-
leari parvo, nocte cathartim præce-
dente, exhibere.

Si ægrotus infans ad tres vel qua-
tuor annos jam assurrexit, vel si Den-
titionis negotium sit maximâ ex par-
te absolutum, & præsertim si lumbricoruu
aut putredinis humorum gra-
vioris aliquamdiu contractæ sit sus-
picio aliqua notabilis, Bolus ex istius-
modi præparationibus apprimè con-
veniet, atque potest confici, cum
mivâ cydoniorum, vel cum cortice
citri condito, per setaceum trajecto.

Ejusmodi Boli illis haud parum
conducunt, quorum alvum est vulgò
con-

constipata, & medicamentis difficilius solvitur, utpotè Præparantes, quò Catharsis manè insequenti instituenda faciliorem ac meliorem protinùs edat effectum.

Nonnunquam etiam regioni umbilici *Emplastrum* sequens, aut consimile, adhibendum impero.

R. Aloes Succotr. ʒj. fol. fabin. fummit. centaur. min. flor. chamæm. pulverat. ā. ʒj. terebin. Ven. qs. f. Empl. cujus margini illinatur paulum Emplastri è Cymino, quò melius parti adhæreat. Interdum & cæteris Colocynth. ʒj. addere licet.

Nullum omnium medicamentorum Purgantium novi magis accommodum ætati puerili, magisque ex se innocuum notissimo, atque usitatissimo *Rhabarbaro*, quod febrium tenellorum materiam blandè admodum, & tutò subtrahit, quod ventriculum, imò & totum corpus vitiosis humoribus prægravatum, tum leniter expurgat, tumque strenuè corroborat,

F

quodque

quodque eo nomine infantibus, pueris, prægnantibus, senibus, & ex morbo aliquo jam imbecillis, maximè quidem convenit. Titulum *Hieræ Rhabarbarum* profectò æquius meretur, mirè collaudatâ apud veteres, nec non à recentioribus etiamnum celebratâ, & in Pilulis omnibus Officinalibus locum primum, sive basin, tenenti *Aloe*, quæ ob amarorem suum insignem non exiguam laudem quandoque postulat, verum ob acrimoniam, corrosionem, & calorem quem corpori summum impertit, aliquam subit, nec immeritò, infamiæ labem.

Ab operatione Lenitivi alicujus purgantis, Pulvis prioribus consimilis est vesperi injungendus, & postea repetendi sunt ter vel quater in die, temporibus opportunis, pro duabus aliis Nyctemeris; & rursùm tertio die iteranda est Purgatio, cujus quantitas tunc demetienda est pro ratione operationis prioris.

His ritè peractis plerumque cessant graviora omnia symptomata, vel saltem

tem multum leniuntur, ut proinde in vado jam res sit, quæ in extremo discrimine paulò antè fuerat.

Pueris aliquantum provecioribus eadem Methodus (sub quacunque Formâ perficiatur) humores primùm Præparandi, dein Expurgandi, tutissimo usui esse potest, proportionè alterutrius medicamenti, secundùm Ætates, diligenter observatâ.

Notandum est, quòd prima Catharsis quam Pueris Febricitantibus adhibemus, sit non tantum è Lenitivis, verum etiam dosis eorum plerumque sit mitior, quàm aliàs fieri debet; quodque nocte primam Catharsin præcedenti Enema mitissimum è lactis vaccini unciis quatuor saccharo dulcorati, & salis tantillo addito in alvo astrictâ, sit nonnunquam injiciendum.

Insuper ad vim primæ istius Purgationis accelerandam, atque defectum medicamenti Cathartici (siquis tunc sit) supplendum, *Crystallorum*

F 2

Tar-

Tartari scrupulus unus, aut alter, in cochlearibus aliquot jusculi avenacei tenuioris, aut similis, solutus, tutissimè atque efficacissimè exhiberi potest.

Verùm imprimis cavendum, quòd *Crystalli Tartari* sinceri, & ritè præparati, in usum vocentur, non autem adulterini isti, & vulgò venales, quorum pretium ferè idem est, ac *Tartari* ipsius *Crudi*.

Si Infantem carnosum, obesum, aut temperamento humidissimo atque in acidum degeneri constantem, ægrotatio aliqua difficilis (idque tempore brumali potissimùm) corripiat, ut putredo acetosa duabus Purgationibus in hunc modum exhibitis nequeat in totum superari, tunc in eadem methòdo ad vicem unam aut alteram adhuc persistere oportet, donec ægrotudo omnis penitùs evanescat : nisi quòd diei unius aut alterius interval- lum præfatis diebus, in quibus Pulveres Acidum alterantes erant exhibendi, debeat superaddi.

Nec

Nec incommodi quicquam obfer-
vare unquam potui ex toties repeti-
tis Purgationibus in temperie contu-
maciffimâ, fed vires prius enervatæ
gradatim redintegrari funt femper
vifæ.

Id folummodò cavendum in Pue-
rulis Purgandis, quòd nulla unquam
occafio, quæcunque ea fit, viribus for-
torem Catharfin iis adhiberi poftu-
let.

Quamobrem hîc præterire non poffum
quæ maximus rei Medicæ ma-
gifter, *Hippocrates*, in libro *de Me-
dicamentis Purgantibus* fcitè, fed mi-
nùs rectè intellecta, edifferit: *Qui-
cunque igitur à febris fortibus cor-
ripiuntur, his medicamenta purgatoria
dare non oportet, donec remiferit fe-
bris. Sin minùs, faltem non intrâ qua-
tuordecim dies. Carnes enim ipforum
& ventres, quùm calidi funt, medica-
mentum affumunt, & nihil depurgan-
tur, & febris major fit, & color ever-
titur, & morbi regii speciem præ fe-
ferunt.*

ferunt. Commotâ enim bile, & non purgatâ, non sorbere vult æger, neque bibere, sed omnia abominatur, & plerumque perit. At si hac die superstes maneat, & unâ cum purgatione remittat febris, sanus fit. Quapropter in febribus vehementibus medicamenta purgatoria exhibere non oportet. Verùm si alicui opus fuerit, infusum per Clysterem adhibere potes, quotiescunque volueris. Hoc enim minoris periculi est.

In his verbis Magistri nostri Observandum est. 1. Eum verba facere de *Febribus Adultorum*, quæ fortes, vehementes, atque Ardentissimæ esse solent, non verò intelligenda esse de *Febribus Infantilibus* aut *Puerilibus*, cujusmodi sunt naturâ mites, & minùs ardere aptæ. 2. *Medicamenta Purgantia* sui temporis fuisse vehementia, fortissima, nec non dicta Deleteria, ut *Elaterium*, *Colocynthida*, *Helleborum*, & similia; nostrorum verò Lenitivorum pleraque Mitissima, imo maximè Temperata, si non quædam actu *Frigida*, fuisse ejus sæculi sapien-

sapientibus adeò incognita, ut *Antipodes*, ut *Novum Orbem*, ut denique *Artem Typographicam*. 3. *Hippocratem* loqui de Febris in naturali suo statu, & sibi aliàs permissis, sicut & descriptiones suæ Morborum Epidemicorum verissimè atque accuratissimè sese habent; non verò de Febris intelligi ipsum fas est, quatenus Ars futurorum sæculorum, & maximè præsentis hujusce sæculi, ut cunque invidis præsentia malè audire solent, provector quidem & maturior (quod posterì gratà memorià, nî maximè fallor, recolent, & facile confitebuntur) tandem dedit, eas ad purgandum ritè Præparare, atque earum truculentiam liberaliori Adul-torum venæsectione, die præcedenti catharsin habitâ, multùm temperare, aut etiam perdomare. 4. Considerandum est, *Hippocratem* hîc docere, quòd si Febre detentus medicamentum Catharticum assumat, atque ejus diei periculum fortè effugiat, ipse statim, id est, *eàdem ipsâ die* in sanitatem incolumis redeat. Quod verum quidem esse, & Pueros Febricitantes

tantes eadem ipsa die, ab operatione primæ Catharsis absolutâ, symptomata febrilia universa, (id autem imprimis tempore verno aut æstivo) statim excussisse sæpè sæpius vidi.

His itaque præmissis dico, *Hippocratem* rectè sentire, de Purgantium medicamentorum deploratis affectibus, prout *Pharmaca* sui sæculi fortissima in *Febribus Ardentibus* imperitè, nempe *Venæsectione* haud præmissâ, exhibebantur. Atverò si in Adultis, & præsertim Sanguineis, aut Athletico temperamento donatis, die Catharsin præcedenti, sanguis liberali manu detrahatur, atque Lenitiva nostra proximâ exhibeantur; aut si Juniorum corpora Testaceis, & ejusmodi acidum contemperantibus Præparentur, quò melius causa Febris primaria radicitus expurgetur, via ad sanitatem celerior, imò securior sternitur, quàm Cardiacis aut Diaphoreticis quibuscunque fieri potest.

Videtur autem mihi (ut id obiter dicam) ea esse vera & principalis

lis ratio, cur *Catharsis* apud Medicos benè doctos in Acutis Morbis hæc- nùs ità malè audiverit : nempè quia iidem *plaustrum equis*, ut aiunt, *præponere* solerent, hoc est, Catharfin Venesectioni præmitterent, aut saltem posthabitâ sectione venæ, ubi apprimè necessaria fuerit, Catharticum solum, idque è fortioribus, temerè propinarent.

Quod ad *Venæsectionem Puerorum* attinet, quamvis materiæ Febrilis in Pulmões metathesis insignior, & *Tusses Convulsivæ*, eam in minimis Infantibus quandoque exigant, tamen apertè constat, eam non esse medicinam iis naturâ consentaneam, neque magis huic tenerrimæ, quàm decrepitæ ætati accommodam. Et proindè minimè necessarium duco ejus auxilium implorare in quibuscunque Infantum affectibus, nisi in Tussibus istis Convulsivis, vel ubi Febrim subito exortam Tussis importuna concomitari solet : nisi & in Contusionibus gravioribus, quæ nonnunquam contingunt. Etenim rarè aut nunquam

Infan-

Infantes victu tenuiori & minimè lauto nutriri soliti verà Plethorà (utcumque fuerint floridi) laborare sunt habendi. Humiditas iis inest, quā diffluere omnes solent, atque ejusdem Humidi in Acidum præternaturalis ac facilis conversio, est omnium illis ægritudinum causa. Neque credam, sanguinem corpore eductum posse Humidum temperamentum, idque præsertim in Acidum jam degeneratum, propriè corrigere.

Sunt qui pertinaci Contradicendi cupiditate ducti, omnimodum mittendi sanguinis usum, vel in Adultis, incusant aut reformidant. Nimirum hi sunt *Helmontii* illius nunquam iracundi, & rationi medicandi veteri semper amicissimi, sequaces discipuli; *Arcanorum* tantorum fortunati hæredes, ut nec Ars Medica, nec Respublica eorundem Notitiâ unquam fuerit digna. Nimirum & hi sunt qui *Chymia* cujusdam non vulgaris, Medicis omnibus peritis planè ignotæ, quæ non nisi mirandos effectus producere solet, *Adeptos* & *Philosophos per ignem* sese venditant. *Testa-*

Testacea omnia validè exiccant, eaque de causâ affectibus ab humiditate nimia pendentibus, sicut & naturis eadem abundantibus, propriè conveniunt. Puerorum autem temperies humidissima est, eò quòd omnium mollissima. Quin & leviusculâ astrictione sunt eadem prædita, quæ ustione deperditur, quanquam ustio calorem, imò & acrimoniam non exiguam impertit, quod in Calce vivâ, ut & in Chymicis quamplurimis medicamentis, manifestò apparet. Cæterum & Aciditatem potentissimè obtundunt, quæ humiditatis aqueæ putredinem perindè sequitur, ac ignem calor. Porro *Testacea* nullam calefactionem teneris corpusculis præbent, quâ potissimum consideratione ductus eorum usum omnibus aliis medicamentis in Puerulis curandis longè antepono.

Sed est & aliud, propter quod huiusmodi *Testacea* in Pueris tractandis prædico. Ventriculus ipsorum fermento quodam voraci, nè dicam infatiabili,

fatiabili, imbuitur, cui tantisper compescendo Liquida sola minus valent. Siquidem aut obtundi debet Butyro orificio ventriculi superiori diu inntante, aut panatellis, vel fartis farineis, haud ita confestim ventriculo depulsis, nutriri discupit. Atque ægrotantes Puerulos non semel observavi vix aliâ causâ languescere, quàm quòd eos Nutrices *viçtu tenuiori ac nimis liquido* reficere solerent. Quapropter *Testacea* multis nominibus Puerorum naturæ sunt idonea, neque impressionem sive alterationem quam in ventriculi regione faciunt, ita celeriter ac liquida medicamina quæcunque deperdunt.

Ut nihil dicam de *Avibus* quamplurimis *Picâ* sive appetitu depravato (quòd Pullariis notum) debilitatis, quæ arenâ cibo inpersâ, atque unâ deglutitâ citò convalescere solent.

Testaceorum nomine, non solum propriè dicta intelligi, sed & *Corallia*, *Cretam*, *Corallinam*, *Bezoar* utrumque, & similia, eâdem ferè facultate Acidum absorbendi conspicua,

cua, & naturis affinia, licet pleraque stirpis prorsus alienæ designari volo.

Hujusmodi medicamenta quidem diu in usu Medico fuerunt, verum usus eorum rectus, & naturæ puerili maximè accommodus, aut nullatenus innotuit, aut opem ferè nullam habentenus tulit. Perminuta enim illorum dosis planè effecit, ut ad alia minus tuta, imò naturæ puerorum contraria & noxia (intelligo *Opiata*) quilibet Medicorum, in Vigiliis & Doloribus compescendis, jamdiu transfiret.

Atque hinc me non fugit scomma quoddam super hæc re à Medico celeberrimo in me olim missum. Nempè cum ad subveniendum Pueri Nobili, maximarum facultatum hæredi, curæ meæ demandari solito, & febre periculosissimâ tum languescenti, meo monito accerèretur, atque ille *Narcotici* exhibitionem statim proponens, me ejusdem usui maximè reluctan-tem inopinatò offenderet, *tu inquit, more exoleto, non hodierno, si ita sit animus,*

animus, medicinam facere videris; cui ego: neque, ut mos incescit, Pueris medicinam quidem aut facio, aut unquam me facturum credo. Cum enim ex prædictorum usu, noui minus certus sim, imò longè certior (ni plurimum fallor) & saltem tutior, in Torminibus compescendis, vigiliis sublevandis, doloribus quibuscunque leniendis, & denique in diarrhæis sistendis, ac est quilibet alius (quantumlibet *Narcotica* vulgò æstimantur) cum maximo vitæ discrimine, per id genus medicamenta.

Nullus, quod scio, *Opiatorum* infans admirator eorum usum in *Debilibus*, imò *Debilissimis* naturis unquam laudavit; licet in eisdem nonnulli *Opiatorum* usum tacite persequerentur. Nempè Proverbium illud animo tenaci fortè complectentes, quòd *Mortui obmutescant*. Verum enimverò cum Pullus juniorum sit debilissimus, temperies naturâ tenerima, & vires sint admodum infirmæ, neutiquam mihi constat, cur incertis & periculosis medicamentis, quando tutiora,

tutiora, imò tutissima sint æquè in promptu, ægrotanti Puerulo subvenire contenderemus.

Adjiciam & illud, quòd ex quo mihi abundè innotuit *Testaceorum*, atque ejusmodi, vis prorsùs *Anodyna*, imò *Infantibus Soporifera* (dummodò dosi ad finem attinendum requisitâ tum exhibeantur, tum repetantur) vix quæpiam eorum ægritudo, quantumvis dolorifica, minimam *Narcoticorum* propriè dictorum delibationem postulare mihi visa est.

Ut autem in nullis Infantum affectibus pharmacia *Opiatica* est probanda, ita neque in eisdem *Medicamentorum Calefacientium* (quantumlibet nomine *Cardiaco*, aut *salutifero* vulgò inscribantur) usum, saltem liberaliorem, laudare unquam possum. *Cardiaci* nomen affabrè, & singulari artificio inventum fuit, ad mulierculas omnes blandè demulcendas, ad facilem captum ruricularum sæpè à medicis peritis longè habitantium, atque à bonis in vicinâ matronis medicinam

dicinam Eleemofynariam cum laude facientibus *Cardiaca* ad omnes morbos reportantium, & denique ad Ignorantes univerfos summâ oblectatione nunquam non perfundendos. Quis enim ex *Cardiaco* propinato malum aliquod suspicetur? Et tamen res est aliquantum dubia nonnullis emunctæ naris Medicis, an eorum qui citrà violentiam diem obierunt, *plures ex Morbis vel Cardiacis reverà interierint.* Quicquid enim morbi symptomata exasperare solet, sitim auget, linguam aridam facit, aut quoquo modo febrilem flammam intendit, naturis omnium tenerrimis, & vires illatæ injuriæ ferè nullas opponentibus minimè quidem convenit. Et profectò diversa nocumenta, nè dicam exitialia, ex regimine puerorum Calidiori iterùm atque iterùm suprà adverti, cum ex usu Temperatorum prædictorum, quotiescunque is fuerit, nè unum quidem incommodum observare unquam licuerit.

Hic Objiciet aliquis, quòd ex durâ, & penè Saxeâ medicamentorum præ-

prædictorum substantiâ, *Obstructiones* necessario progignantur, quòdque res ejusmodi indolem Puerorum tenerimam, & vias omnes minimas, propter partium exiguitatem, procliviores *Obstructionibus* reddere debeant.

Cui dubitationi quò melius satisfaciamus, considerandum est, *parentem Obstructionum* solennem & legitimum esse *Acidam Intemperiem*, quam sæpè contrahere solent *Infantes*, ex ipsâ Aeris frigiditate, atque ex temperamenti solâ teneritudine, utut victus tenuissimi, ac limpidissimi ratione utantur. Ideò & quæcunque *Acidam Intemperiem* corrigunt, contemperant, aut obtundunt, & *Coagulationes* solvere apta nata sunt (quod imprimis ejusmodi res faciunt, & sine caloris tantilli additamento) *Obstructionibus* submovendis, & reliquæ symptomatum catervæ ex hâc ansâ pendentium citò devincendæ maximè sunt idonea.

Alii fortasè crimini dabunt, quòd abdita, & in Scholis Medicorum
G jamdiu

jamdiu celebrata de *Crisibus* doctrina interim negligatur, quòdque *Dierum Criticorum computatio* veteribus ad unguem instituta, & ab iis, qui res minùs intelligibiles maximè admirantur, etiamnum prædicata, in oblivionem nobis abeat. Subjicio igitur, cum *Crisis* sit repentina mutatio in morbo facta, vel ad salutem, vel ad mortem, eam, quatenus summâ diligentia observare licuit, ab ipsâ Curationis Methodo (idque maximè in ténellis, de quibus hîc res agitur) in totum pendere, atque à solertia artis vel imperitiâ aut accelerari, aut produci. Etenim cum Evacuationibus generalibus tempestivè adhibitis Curationis principaliter innitatur, Cruditates febrim committentes citiùs, quàm aliàs fieri solet, concoquuntur, pars materiæ morbificæ statim eliminatur, & reliqua viribus impar medicamentis deinceps administratis faciliùs cedit. Atverò cum *Diaphoreticis*, & *Cardiacis* dictis exagitari soleant humores, aut in majorem confusionem spiritus quotidie subvertantur, atque res permittatur solis *Ene-*
mat

matris, quæ ultra crassa intestina integris viribus nunquam transgrediuntur, uti *Concoctio*, ita *Crisis* ipsa, jure merito post nimio perè doctam & solemnem medicamentorum quamplurium pompam ferò, undè tardissime est expectanda.

Ut verò finiam, *Crisis* nihil aliud quidem videtur, quàm ultimum naturæ conamen reliquis omnibus viribus materiam morbificam per locos convenientes tandem evacuare. Idque apud nos sæpissimè contingit per *Sudores*, nimirum ob præposterum regiminis calidioris usum. Fit etiam sæpè per *Hæmorrhagiam*, per *Alvi fluxum*, per *Vomitum*, & nonnunquam per *Urinas*. Quæ omnia concludere efficiunt, quòd Natura ipsa, Medicorum Optimus, & Sapientissimus, nullam aliam Febres judicandi rationem, nisi quæ debitis *Evacuationibus* perficitur, aut vult nunquam intelligere, aut conari.

Multa nuperis hisce temporibus variè sunt conscripta, atque argumentis

mentis disceptata, de insigni *Præcipitantium* usu in medicinâ, quasi omnes ægri tudines quibuscum homines conflctantur facillimè abigerentur, si *Præcipitantis proprii & Specifici* cuique morbo maximè accommodati dignotionem exquisitam nos habemus. Notandum est autem, nos impræsentiarum agere de *affectibus Puerorum acutis & febrilibus*, qui vitæ eorum derepentè interminantur, non verò de *Chronicis*, qui medicanti longas dant inducias, atque novas rerum facultates curiosè experiri tutius permittunt. Rursum *Præcipitatio* est separatio particularum crassiorum, quæ vi solventis Acidi in liquore aliquo claro imperceptibiles suspendebantur, ast ope acidum infringentis, vinculis jam solutæ, ad fundum depelluntur. Porrò *Cruditates*, quæ in febribus apparere solet, nobis quidem videtur esse prædominantis Acidi genuinus effectus: *Coffio* verò acidi multum infracti, atque naturæ vincentis signum. Et proinde *Catharsis* arte sollicitata Cruditates fursum prius latis versùs fundum corporis

corporis deorsum impellit, & videtur præ omnibus aliis medicamentis propriè *Præcipitare*, quò eadem per alvum vel urinas tandem exonerentur. Quinetiam quodcunque aliud medicamenti genus (tametsi Speculatores, Philolophos se nuncupantes, longè aliter sentiunt) *Præcipitandi* rationem aliquam habet, vix aliam ob causam, nisi quatenus quodammodo *Catharticum*, illum effectum unquam producit. Neque enim *Præcipitatio* in corpore diversiformi, atque totidem succis & humoribus, tot ductibus & anfractibus constanti, eadem aut celeritate aut certitudine transigi posse intelligenda est, quâ Præstigiator Chymicus instillationibus varii generis in suos liquores, vel colorum mutationes planè admirabiles molitur, vel *Præcipitationes* dictas *Magisteria* quantocius conficit. Quandoquidem igitur *Febris* partes vitales, & maximè superiores, intentare solet, neque experimentis incertis aut periculosis moram aliquam relinquit, prudentis medici certè erit, quâ potest efficaci methodo, materiam febrilem

brilem non modò levioribus aut fictitiis *Præcipitantibus* demulcere, quin & veris & genuinis, hoc est, *evacuationibus* opportunis, quamprimùm fieri potest, radicibus extirpare.

Cùm verò per plurimos Medicos famæ celebritate admodùm conspicuos, jamdiu, imò etiamnum, serperit consuetudo fugam omnium ferè Febrium *Sudorificis* maturandi, non abs re erit hic pauca quædam cõspectantia nunc subnectere.

Ut primùm quempiam *febrè Epidemicâ* correptum vident, de *Malignitate* nescio quâ protinùs somniant, atque *alexipharmacis* & *diaphoreticis* haud parùm calidis *Malignitatem* illam propulsare indefinenter contendunt. Interim *febris* ex suâ naturâ sæpius mitis, nec mali omninò moris, ex ipsâ Methodo *verè Malignâ* (si quæcunque alia) solet effici. Etenim cùm serum sanguini per venas & arterias transferendò debitum *Sudorificis* importunis ita penitus exhaustur, nil mirum est crassiores sanguinis

fanguius partes in motu suo interrumpi, ac quodammodo stagnare; *Pulsus* exinde debilitari, atque inæqualem, undosum, tremulum, formicantem, aut intermittentem reddi; *Urinas* insuper eadem de causâ paucissimas esse, aut Cruditatis summæ indicia exhibere; ac denique notas *Malignitatis* primarias, nimirum *Petechias*, *Mâculas Purpureas*, & quandoque *Stigmata Pestilentialia*, (varios *Gangrænæ* fientis aut facti gradus) sese ostendere solere. Nempe habitus corporis humido multo prius perfusus, & benigno calore constans, sub regimine calidiori statim exarescit, aduritur, atque æstu acerrimo prorsus torretur: ut proinde neque lymphæ irrigandis continuo partibus destinatæ copia sufficiens restet, neque sanguis crassior jam redditus, & passim stagnando idoneus, per vasa circuitioni perenni ad vitam sustentandam necessariæ interventia amplius fluere aut moveri possit.

Illis autem qui *Malignitatis* infælicem notionem & retinere volunt, & cæcè deperibunt (utpotè nomen funestos Ignorantiæ Epidemicæ effectus tutissimè celans) propono considerandam communem *Turcarum Praxin*, à Mercatoribus fide dignis mihi concreditam, indoctam quidem, sed verè rationalem, quinimò naturalem, in curandâ ipsâ *Peste Malignarum omnium Februm* facilè prinçipe, per *succum limonum* in omne jusculum liberaliùs instillatum, per frustra *limonum* saccharata ore frequenter masticata, & per potum apud eos vulgatissimum, dictum *Sherbett*, hoc est, per ipsum regimen frigidissimum: utpotè quibus *Mithridatium*, *Theriaca Andromachi*, *radix Serpentariæ Virginianæ*, & cætera nostrorum remedia calidissima, *Alexipharmaca* nuncupata, bonis auspiciis sunt planè incognita, aut in nullo numero saltem habentur. Neque igitur mirum est, *Pestem* (cujus terror nostratum animos fulguris adinstar longè latèque percutit) apud ipsos nonnunquam

quam minorem hominum stragem
facere solere, quam mitem aliàs fe-
brim iis in regionibus in quibus
grassatur Doctrina.

Argumentum est infidum, & vel
puero dignum, quo medici nonnulli,
ad partes *Malignitatis* tuendas, uti
solent, quòd scilicet *Febrium* quarun-
dam natura rectè statuatur *Maligna*,
quoniam eadem sunt sæpè *Contagio-*
sæ. Nam si *Contagium* necessariò
indicaret aut probaret existentiam
Malignitatis, consequeretur *Scabiem*
ipsam morborum *Malignorum* nume-
ro fore accensendam. In quo tamen
morbo nec vires concidunt, neque
appetitus prosternitur, nec Pulsus,
aut Urina quicquam à sanissimis dil-
crepant; ac denique in quo functio-
nes tum animales, tum naturales con-
stant, & rectè fiunt. Certè *Contagio*
aliquo non carent morbi, quotquot
in signem *inflammationem* in se habent:
ut *Pestis* ipsa, de quâ jam loquor, ut
Variolæ, ut *Morbilli*, ut *Tussis Infantum*
Convulsiva, & cæteri id genus morbi,
qui inflammationi intentissimæ origi-
nem suam debent. Quod

Quod ad *Sudorifica* in febrientibus attinet, haud inficias eo, *Sudores* sive Naturales, sive Arte sollicitatos, in primis Februm insultibus (cùm pori cutis incipiant occludi, cùmque sensibilis aut insensibilis perspiratio corporis plurimùm impediatur) nonnunquam maximi è re fore. *Sudorifica* autem, quæ in usu esse debent, sint *Temperata*, non ea quæ incendium internum promovent. Neque sint tam *Sicca*, & Pharmaceutica, neque etiam tam spiritiosa, qualia flammam flammæ admovent, quàm *Liquida* & culinaria, quæ materiæ copiam sudoribus proliciendis supplere possunt, quæque ob calefactionem externam, non ob calorem suum ingenitum sudores provocant.

Rem unam hîc notatu non indignam, nec à scopo nostro prorsus alienam, nolo prætermittere. Ea nimirùm *Febris*, quæ anno jam præterito grassata est, & cujus Historiam nunc breviter tradam, *Malignæ* etiam nomen, apud Medicos quosdam
Dia-

Diaphoreticorum usu notissimos, fortè asciscebant.

A mediâ parte mensis *Maii* anni ultimò elapsi ad aliquot septimanas, *Febricula* quædam (quâ ægrotantes de leviusculis doloribus singulos eorum artus per vices tentantibus, de dolore etiam Capitis frontem imprimis corripiente, atque de Vertigine quâdam maximè conquerebantur) adeò Epidemicè invalescebat, ut nullam similiter, quâcunque ex causâ, aut quâvis anni tempestate, hæcenus observaverim. Integræ familiæ quamplurimæ eâdem febre pariter corripiebantur, ut vix uni è multis procellam illam generalem effugere contingerit. Insultus autem hic febrilis ita Epidemicus ex varietate ipsius tempestatæ anni tunc temporis pendere mihi planè videbatur, æstu aliquot dierum intensissimo in frigus repente mutato, perspiratione corporis sensibili tunc impeditâ, & poris qui apertissimi fuerant ex improvîso occlusis. Illud verò super hæc re advertam, nunquam tot homines simul ægrotâsse

ægotâsse, nunquam pauciores fuisse
fato perfunctos. Eâ quidem febre
laborantes, methodis tam congruis
quàm absurdis, nimirum venæsectio-
ne, catharsi, sudorificis, administra-
tionibus omnibus muliebribus, culina-
ribus, aut medicinalibus, domi ali-
quantisper continendo, foràs in aerem
prodeundo, equitandi exercitio aut
alio quocunque, imò perturbatione
omni & curâ paululùm vacando, ac
denique nihil quicquam aut quodlibet
agendo, in universum ferè omnes
convalescebant. Siquos autem mi-
tissimo illo morbo malè mulctari ac-
cideri, adolescentes fuerunt & ju-
venes, fervidiori temperamento do-
nati, atque sudorificis calidissimis ul-
trâ modum laceffiti. Quod in hâc
re notandum restat, extimescendum
est nobis, naturam hujusce febris itâ
mitem ac benignam, tam impropiis
quàm salutaribus remediis facilè pro-
pulsatâ, effectus diros atque funestos
posthâc fortè habiturâ: nempe
optatum illum successum frustra ex-
pectantibus bonis illis mulieribus, &
gregalibus medicastis, ex cardiacis
suis

fuis & nescio quibus fudorificis (cùm alia tempeftas anni curationi fuerit planè adverfa, & febris quæpiam truculentis admodùm fymptomatis ftipatam feſe oftenderit) quem tempore vernali, & cæptis quibufcunq; plurimùm favente, atque in febre omnium mitiffimâ, priùs viſi ſunt experiri.

Priufquam exempla aliquot Curationum methodi noſtræ beneficio peractarum libeat proponere, pauca quædam adjiciam, quæ fymptomata infantum magis uſitata reſpiciunt; quæcunq; apud Autores vulgò invenienda ſunt curioſis relinquens.

Inter omnes affectus, qui vitæ infantum interminantur, nullus tot gravia fymptomata progenerare ſolet, quot *Dentitio Difficilis* & laborioſa. *Ægritudo* illa novem menſium, ſive *Prægnatio* (quæ *ſexcentarum* & *innumerarum calamitatum auctor*, juſtiùs quàm ipſe uterus, perhiberi poteſt) genitricis non paucioribus

ribus periculis, quàm fatum omnem *Dentitio* exponit. Etenim cum gingivæ tenellorum Inflammationem talem sæpissimè subeant, qualem aliæ corporis Aduktorum partes (undè febres hisce impendent vehementissimæ) eò quòd Dentes ex alveolis in conspectum erumpere nequeant, minimè est demirandum eorum tenera corpuscula tot symptomatis febrilibus gravissimis eapropter jactari solere. Nimirum illinc iis *Tormina ventris, Vigilæ, Inquietudines, Profluvium alvi, aut ejusdem Constipatio, Dejectiones & Vomitus virides, Aphthæ, Febres, Convulsiones, & similia*: quæ univèrsa eidem ferè methodo (ratione ætatis, & symptomatum violentiæ habità) Acidum primò conterperandi, ac deindè leniter expurgandi indubiò cedunt; nisi morbus Chronicus in Acutum transiens, sit valdè complicatus, atque altas adeò egerit radices in regione partium principalium, ut nullà jam arte dimoveri queat; aut nisi misellis fuerint ingenita mala, imò pessima stamina vitæ.

Duplex

Duplex est Dentitionis tempus, infantibus molestum : unum, quo dens osse maxillari primùm emergere nititur, & quo gingivæ pars externa & superior, absque aliquo ejusdem tumore, albido quodam circulo circumscribi ut plurimùm solet. Alterum est, quo dens mole jam auctior, & amplior factus, gingivam tumidam semper reddit, inflammationem insignem in eadem parit, atque eam perrumpere omni vi conatur. In primo illo Dentitionis molimine, æquè ac in secundo, Chirurghi gingivas infantum quâcunque ex occasione imperitè incidunt, quò scilicet dentes faciliùs erumpant, undè vulnus citrà necessitatem, & nullam plerùmque opem ferens, teneris promiscuè infligitur, quùm secundum solummodò Dentitionis tempus (quod diligenter notandum est) eam plagam inferri propriè requirat.

Est & aliud circà hanc rem observatione non prorsùs indignum. Nempe quòd *Chirurgorum* nonnulli gingivam

vam intumefcentem aperire juffi, *Phlebotomo* fuo id facere confuefcant : quod pluribus exitio fuit. Nam cum incifio ejufmodi ftatim cicatricetur, neque foramen aliquod denti extrudendo aliquantifper permaneat, planè inefficax ea fit, atque alia remedia interim negliguntur. Curandum eft igitur Medico, ut instrumento magis commodo (five fit *Scalpellum* quo calami fcriptorii vulgò conficiuntur, five fit aliud, cujus dorfum in denfitatem *novaculae* æmulam affurgat) *incifio* femper fiat.

Cum *Aphthæ* ab halitu acri incendii interni, teneram oris pelliculam (quemadmodum & alias corporis partes interiores) rodente aut vellitante proveniant ; quæ illam acrimoniam potenter retundunt, atque etiam tollunt, ea fola nobis maximi funt æftimanda. *Gargarifmata* autem, topica, & *στοματικά φάρμακα* nullius hinc funt ufus. Nequeunt enim *Infantes* os fuum quoquo modo *colluere*, nifi id inter iplam deglutitionem quædamtenus evenire exiftimetur. Quippè illicò

illicò deglutiunt, quicquid ipsis propinatur ad colluendum aut hauriendum; imò ipsum illum humorem, qui *Tussis* vi ad fauces rejicitur expuere nolunt (nisi invitos quandoque *Vomitus* cogat) sed in ventriculum suum delabi constanter permittunt. Nec verò materia ex quâ *Gargarismata* conficiuntur ità est nonnunquam innoxia, ut tuto eorundem usui in tenellis locus relinquatur. Certum est, *Aphthas* (quantumlibet lactationem, aut qualemcunque esitationem impedire solent) *Testaceis*, & lenissimis catharticiis dicto modo intercalatis protinùs recessuras esse; neque video, cur pluribus artificiis ad finem attinendum nimis doctè uteremur, cum pauciora medicamenta, & simpliciora, tam tutissimos quàm præstantissimos effectus edere poterint.

Ratio autem, quare oris superficies adeò *Aphthis* producendis faveat, cum interim cæteræ corporis partes ulcusculis nullis afficiantur, hæc est: quoniam pellicula est eadem, quæ

H circum

circumvestiens regionem oris per œsophagum in ventriculum ipsum continuâ serie ejusdem tunicæ exporrigitur ac descendit. Quamobrem halitus acres ex effervescentiâ corporis præternaturali circa hypochondria contingenti, tanquam ex ahenis, per *Oris* spiraculum fursu feruntur, atque membranæ illius partis labem suam facillimè infigit. Ideoque gustus *linguæ* delicatulus sâpores omnes promptissimè distinguit. Denique propter eandem rationem Medici temperiem corporis prædominantem *ex conspectu linguæ* usitato valent judicare.

Diarrhæa Infantum ab orgasmo humorum in intestina delabentium, vel à turgescentiâ illic bilis cum acido prædominium habente semper profuens, neque Astringentibus propriè dictis, neque *Narcoticis* est cohibenda. *Astringentia* enim refluxum humorum acrium versu partes nobiliores producere solent; quod humidissimo & fluidissimo temperamento præditos in discrimen vitæ manifestum

flum conjicit. *Narcotica* quidem ferociam humorum turgescientium ad tempus confopiant, quò scilicet vi sæpè majori paulò post recrudescant. Adde, quòd vires puerulorum tenerrimæ, & à morbo jam multum fractæ ac enervatæ *Opiatorum* energiam potentissimam rarò sine maximo salutis discrimine sustinere valeant. Quæ verò acorem molestias omnes facessentem molliter demulcent, & tutius exhibentur, atque iis rectius conveniunt. Quamlibet enim in levioribus hujusmodi casibus (ubi *Febris* abest) *Diascordii*, & similium, utroque medicamento genere constantium, usus in malam partem non cessasse, quin potiùs emolumento alicui fuisse, nobis quidem videatur, tamen compertum est, ea in Febricitantibus infantulis periculo suo haud vacare; atque *Cretam*, *Corallia*, *Margaritas*, ac id genus alia ferocientes humores compescentia, citrà aliquam caloris novi accensionem, ut demùm *Rhabarbaro* expurgentur, Symptomati huic perdomando optimè conducere, & suppetias saniores ferre.

Nec minus in *Fluxu deorsum*, quàm fursum habito, sive *Vomitu*, eadem prodesse liquebit. Quamdiu enim in ventriculi regione potissimum regnat quæ est perturbatio, atque Aciditas in primis omnium viis potestatem suam maximè exerat, medicamenta quibus facultatibus pollent eas integras, & illibatas, Ventriculo imperiunt. *Emetica*, ut *Sal Vitrioli*, *Vinum benedictum*, *Tartarum Emeticum*, &c. hic præ aliis remediis palmam nonnullis præripere videntur; sed si ætatis tenerrimæ, & virium summæ imbecillitatis ratio in *Emeticis* propinandis locum aliquem promereatur, & si coagulationum facilis solutio, ac deindè subductio, à rebus nullam naturæ vim injicientibus, nullum vitæ periculum secum ferentibus, satis efficaciter, imò longè tutius, atque ab *Emeticis*, aut *Narcoticis*, haberi possit, sanè prudentis Medici erit ab istis omnibus abstinere, aut etiam in totum abhorre.

Neque

Neque eadem profunt tantum in Fluxu omni, verum & in Torminibus Infantum undecunque natis ; in quibus non modò præstantes, sed & específicas (si quælibet alia) facultates habent. Non ego Corticem Peruvianum (Principem omnium hujus sæculi medicamentorum) febribus intermittibus magis Specificum, non Opium (celebratum illud alterum remedium) Vigiliis & Doloribus magis compescendis, quàm Testacea illa priùs memorata Torminibus Infantum Specificè subvenire censeo. Quamquam enim inter innumera ferè experimenta, in tantà temperamentorum varietate, maternis tot tralatitiis infirmitatibus contingentia, fortè singulam hæc illuc instantiam contra nos militantem, curiosus quispiam fortè fortunâ, inquam, observare poterit, id tamen naturæ summè depravatæ, non remedio in viribus suis delinquenti, est omninò tribuendum. Neque enim Corticem ipsum, longè latèque pro specifico deprædicatum, Asthmaticis viris febre sive intermittenti, sive aliquantum remittenti laborantibus

rantibus, ità certò convenire constat. Et nihilominùs *Specificorum* omnium *Princeps* in id genus morbis, & maximè in primo illorum genere, jure merito nuñc audit.

Quod ad *Convulsiones* spectat, aut *Insultus* illos sæpe improprie dictos *Epilepticos*, tam a viribus jam proximè attritis & exhaustis, quàm ab acrimoniâ materiæ morbificæ propaginem nervosam excimulante ut plurimum pendentes, *Testacea* nostra, & maximè si *Castoreum* iis adjiciatur, magis eximiis imò & magis innocuis facultatibus, vel in tanto affectu, vigere deprehendentur (utcunque apud plures hætenùs pro quisquiliis & rebus nullius momenti sint aestimata) quàm aut *aquæ Antepilepticæ*, quæ teneros plurimum excalfaciunt, aut *Spiritus volatiles* qualescunque, qui scintillarum instar in omnes corporis partes extemplò profiliunt, quique ex parvis initiis magnum incendium febrile sæpissimè faciunt. Nam cùm tunica ventriculi interior tota fit nervea, atque tùm alimentorum, tùm
mè=

medicamentorum facultatibus in penetralia corporis intimiora quantocius transferendis fit idcirco accommodatior, cumque spiritus ejus partis, ut & cæterarum, incolæ jamjam irritentur, vellicentur, ac in motus inordinatos exagitentur, videtur nobis maximè necessarium, ut acrimoniam illam nervos irritantem absorbentibus remediis, & tumultum spirituum planè compescentibus, imò somnum iis sine *Ναρκώσει* conciliantibus, non autem rebus tumultum spirituum majorem excitantibus, & quæ calorem jam latè depopulantem augment, Curatio potissimum instituat.

In *Convulsionibus* quamplurima pro *Specificis* vulgò habita (quorum nomina diu in omnium ore tritissima reticere placet) tam ab autoribus gravissimis quàm à Practicis celeberrimis decantari solent. Veruntamen virtutes eorum (quantum observare licuit) nostram de se expectationem videntur vix ac nè vix quidem explevisse. In Paroxyfmis Infantum Convulsivis, utpotè à Terminum præ-

redientium materiâ acri nervos omnes vellicanti jugiter obortis, ea quæ acidum obtundunt, contemperant, aut infringunt, idque sine corporis novo æstu aut calefactione, quæque aciditatem sic infractam atque aculeis orbatam per inferiora deducunt, post alia infinita incassum tentata, veras continere vires huic symptomatici horrendo debellando pares tandem agnoscentur.

Quin & hujus dicti veritatem multum comprobata habui in puellâ annu vix unicum agente, filiâ cujusdam honesti viri, nomine *Jacobi Lowry*, *Convulsionibus* quas unquam vidi gravissimis, vehementissimis, & frequentissimis correptâ, quæ per plures dies ante meum adventum labia, oculos, artus, imò & totum corpus minimâ cum intermissione exagitaverant. Fuit illa tunc tempotis pallidissima, nec non horrido aspectu; alvus interim astricta, atqui id quod parcissimè dejiciebatur colore fuit viridissimum. Altâ tamen voce ejulabat, quantumlibet vires

vires prosterni videbantur, ut viciniam commiseratione haud levi eadem afficeret. Durantibus verò hifce *motibus Convulſivis*, ac torſionibus ventris, vix cochleare alimenti aliquamdiu aſſumpſerat, *Cardiacis* ſolummodò neſcio quibus ſubindè enutrita. Huic miſeræ infantulæ ſubveniebam, & Curationem ſæliciter adhibebam, nullis aliis medicamentis, niſi unciis aliquot *oculorum* 69. cum *crystallis tartari* admixtis. Simpliſſimi illius Pulveris ſcrupulum unum aut ampliùs ſingulis horis in *aquâ pulegii* aut conſimili ſtatim deglutire cogebatur, à cujus repetitâ doſi ſomnus paulùm conciliabatur, ac paroxyſmi *Convulſivi* ſunt plurimùm immi-nuti. *Enema* è lacte ſaccharato, eodemque ſalito, ſemel atque iterùm injiciendum eſſe curaveram; donec tandem *crystalli tartari* (tàm alvum leniter ſolvendi, quàm obſtructas vias aperiendi facultate pollentes, modò quantitas eorum ſufficiens introſumatur) viam ſibi per inferiora patentem faciebant. His verò paucis, & hæc nullâ remediorum pompâ, in-

fans

fans ille deploratus è faucibus imminentis fati, insperatò quidem, sed perfectè evadebat. Cur autem, ut id obiter dicam, tenellos *Convulsionibus* excruciatos, & simul *Vigiliis* ac inquietudine quasi absumptos, *Vesicatoris* aut nuchæ aut aliis partibus admotis, ulteriùs ego torquerem, nequeo probè intelligere; quandoquidem id genus medicamentum *Comatosi* stupore excitandis aut etiam extorquendis videatur esse propriè & peculiariter dicatum.

Quidni addam, quod, ex quo Methodo suprà landatà in medendis Infantibus usus sim, plures eorum, sub primum meum ingressum, *Convulsionibus* correptos viderim, imò & nonnullos iis adeò jam graviter debilitatos, ut medicamentis qualibuscunquè deglutiendis nullæ omninò vires amplius suppeterent; sed quod vix meminero quidem tenellorum quenquam *Convulsionibus* tunc temporis prorsùs *immunem*, post primum usum *Pulverum* prædictorum, denuò corruptum memet unquam vidisse.

Variolæ

Variolæ & Morbilli Infantum, plerumque illis mitis & tranquilla sanguinis effervescencia, sæpè non ita malè se habere solent, ubi nec Medicorum auxiliatrices manus expetuntur, neque Curatricum sibi magnoperè placentium abundans peritia efflagitatur. Cùm verò effrænis sanguinis impetus Medicam Opem jure expostulet, *Testacea* priùs recensita id ferè auxilii *infantibus*, quod *adultis* *Narcotica*, præbere solent. Atverò *Spiritus Volatiles*, qui in usu sunt, *Aquæ cardiacæ*, *Mithridatium*, *The-riaca Andromachi*, & cætera calidiora *Alexipharmaca*, aut *Diaphoretica*, sunt imprimis fugienda, quæ exanthematis præproperè expellendis, atque insanæ eorum foràs extrusioni omni ope moliendæ præcipuè destinantur; at quæ, loco virtutis cardiacæ aut expulsioræ quam præ se ferunt, *Variolas* ex se benignas in periculosas multoties immutant; & *Morbilorum* materiam, aliàs in superficiem corporis facillè secedentem, irritant, perturbant, & introvertunt

trovertunt, Dyspnæas lethales sæpè invitant, & catarrhos suffocativos excitant; ac denique sanguini leviter & modicè æstuanti mox ulterius succedendo videntur maximè quidem infervire.

De *Variolarum* naturâ pensitanti mihi in mentem sæpè subiit admirari, quâ ratione regimen intensè calidum in hoc morbo non modò apud ineptas nutrices, verùm & Medicos aliàs fatis doctos ita invalesceret; cùm hicce morbus fit maximè *Inflammatorius*; cùm denique *Suppuratoria* omnia medicamenta, propriè sic dicta, partibus corporis sive uni sive pluribus intumentibus, & in Suppurationem proclivibus externè applicari solita, tum à Medicis tum à Chirurgis, unò omnium consensu, sint & esse debeant facultatibus summè Temperata: qualia sunt *radices althææ, & liliorum, folia malvæ, althææ, branca ursinæ, farina lini, fœnugræci, tritici, butyrum, adeps, olenm, vitellum ovi, mucilagines, medulla, & similia, quæ calore minimè excellunt.*

excellunt. Remedia enim calidiora sive interna, sive extrà adhibita, sunt planè *discutiendi*, & rarefaciendi, & facultate priori contrariâ prædita. Adde quòd hæc functiones naturæ *Suppurationi* ita incumbentis reverà perturbent, & in confusionem alienam necessariò adigant. Quomobrem *Testacea*, quæ sunt viribus admodum *Temperata*, quæ *Suppurantibus Medicamentis* naturâ suâ benignâ ac miti proximè accedunt, quæ *putredini* corporis universali summopere resistunt, quæ denique functiones neque animales neque naturales interturbant, aut inordinatas reddere solent, pluribus certè nominibus *Variolarum curationi* symbolum conferunt.

Potui pluribus rem institutam defendere, atque aded limites hujus opellæ in longinquum proferre. Sed lectorem nolo diutiùs detinere, ambagibus scholasticis nullam unquam determinationem aut subituris aut promerentibus; & ad Praxin Medicam nihil quicquam attinentibus; nolo

Autorum

Autorum inter se in æternum vellicantium citationibus gloriosis umbram eruditionis non vulgaris aucupari; ac denique nolo aliorum sententias subtiliter convellere, quò in alienis hallucinationibus ipse triumphos agam, & quò meam qualem qualem opinionem quoquo modo propugnem. Etenim probè novi, quàm reverà difficillimum sit, veritatem rerum penitus scrutari; novi quòd is ad veritatem cujusque rei proximè accedat, qui minùs aliis errasse deprehendetur. Utcunque enim homines ex quâlibet ansâ cristas suas in altum vulgò erigunt, & *Scientiæ Consummatæ* speciem in hâc vel illâ disciplinâ sibi facillè assumunt, mortalibus tamèn haud concessum est ultrà tenuitatis & fragilitatis naturales terminos progressus facere. Et profectò quantò quis aliis *Scientiâ* est *superior*, tantò ut plurimùm se gerit *submissior*. Videtur autem nobis quædam rerum mediocris comprehensio, atque Pari scientiæ Proportionè limitata, omni sæculo partitim diffundi, ut scilicet neutrum alterius

alterius *ignorantiam* nimiam meritò exprobraret. Sanè perdidimus nos, inter magnas rerum humanarum vicifitudines, quamplurima quæ in prioris alicujus sæculi præclaram memoriam & cefferunt, & semper vertent. Neque etiam defunt ipsimet nostro huic sæculo (quicquid invidi ringuntur) sua inventa laude admodum digna, quæ *Artem Medicam*, usquedum *Ars* erit, & magnoperè *Nobilitabunt*, & à nostris sic excultam seræ posteritati sacram tradent.

Exempla aliquot Infantum Methodo hæc nostrâ curatorum nunc tandem exhibebo; id autem non eo animo ut conamina nostra, qualia qualia ea sunt, *aliis* omnibus peritioribus *Methodis* anteferenda proponerentur, Quippè quid alii judicio magis valentes possint, non est nostri determinare. Illud duntaxat agimus, ea quæ pro *vero*, aut saltem *uerisimillimo*, ex nostrâ observatione, sunt comperta (eandem judicandi potestatem aliis liberè relinquentes quam nos jure suscipimus) & quæ non-

nonnullis è re fore haud veremur conjectari, in lucem emittere, & publici juris facere.

Observatio. I.

I. **N**obilissimus Infans, *Filius* natu maximus Illustrissimi Domini, Domini *CAROLI* Marchionis & Comitis *Vigorniensis*. (Viri muniorem omnium in Republica maximorum summe capacis, quem nullae rerum humanarum vicissitudines ab integritate singulari unquam transversum egerunt, ac denique ingenii celeritate quadam incredibili donati) Temperamento corporis valde sanguineo & succulento praeditus, sed cui nervi omnino infirmi fuerunt, *Febre Acute* plus semel fuit correptus; *materia* autem *Febrilis* in *Pulmones* ipsius potissimum se semper transferebat. Interim *Dominatio sua* *Dyspnoea* graviter laborabat, & difficilis inter dormitandum anhelitus astantibus clare fuit

fuit auditus. *Pallor* faciem venustissimam obducebat, *sitis* maximè urgebat, & *calor* cutis intensus ac mordax, cum jactatione & inquietudine continuâ.

Sanguinem è brachio paulò liberaliùs primùm detraxi, ac deindè *ipsâ hâc Methodo* quam descripsi semper auspicatò sum usus, quâ *Febris* cum omni symptomatum satellitio fuit faciliè profligata, & sanitas demùm restituta.

Cæterùm primum tempus quo *Illustrem* hunc *Infantem* ac *Dominum* ego invisebam fuit, cum jam quatuordecim menses esset natus, Junii die 14. Anno 1685. *Tussi* autem *Convulsivâ* tunc temporis fuit maximè debilitatus, cum curæ nostræ committeretur; Domino Doctore *Short*, Medico nemini secundo, in sociam operam fœliciter accersito. Venâ brachii dextri ex communi consilio statim apertâ, & sanguinis uncias circiter quatuor detractis, e-quidem proponebam *Margaritarum*, &
 I   similium

similium Aciditatem prædominantem contemperantium, usum solito liberaliorem; *Succi Pulegii Saccharo Cando* edulcorati cochleare interim bis vel ter in die simul præbendo, atque tertio quoque die alvum ejus *Mannâ* blandè solvendam; cui quidem *Methodo*, ut à me aliàs comprobata, ac simul tutissimæ, facilè annuebat vir candore singulari, & perfectâ morum probitate, non minùs quàm peritiâ artis, præstantissimus. Atque eo pacto *Nobilissimus* ille *Infans*, Augustissimæ post Regiam Familiæ *Ducis de Beaufort* proximus à Patre Hæres, qui ex judicio præclarissimi illius Medici haud minùs *trium mensum spatio* liberandus videbatur, *decem circiter diebus* (ut non malè tùm temporis palàm augurabar) è gravissimo hoc morbo convalescebat.

o Porro eundem *Nobilissimum Puerum*, jam quinque annos natum, nuper *Febre Continûâ* decumbentem; & primùm de *Capite* ac *Ventre* alternis vicibus quiritantem, sed mox imma-

immanissimis *Torminibus* in regione *Ilii* intestini miserè excruciatum, (ut ad *Iliacam Passionem* jam proximè accederent) cum Pulsu debilissimo (fortunante Numine) ad sanitatem reducebam. Notandum autem, quòd cum hæc *Febris Acutissima & Continua*, in *Intermittentem* & tutam denuò transmutaretur, cujus paroxysmus, nullo rigore aut frigore inter initia (ut fieri solet) constans, sed *Tussiculâ siccâ* aditum sibi pariter ac durationem faciens, semper à prandio singulis diebus recurrebat, *Corticis Peruviani* vires experiri placuit. Verùm emolumentum exindè enatum erat fugax & merè palliativum, donec stilla aliquot sanguinis è naribus fluentis cum *Tussi* vehementiùs urgente, & *Febre* novas vires capeffente, me aliquamdiu priùs reluctantem (eò quòd robur nativum ex hoc morbo jam plurimum attereretur) è brachio *Sanguinis uncias* ad minimum *sex* detrahère tandem cogerent; atque die proximâ *Catbarsin* adhibere. Quibus igitur exactis, *Julapium Corroborans*,

& reliquiis *Tussis* abigendis præcipuè destinatum, illi jam valdè imbecillo ità protinùs conducebat, ut ad perfectissimam valetudinem quotidie propiùs accederet, & fanitas ex omni parte confirmata, quâ ab illo tempore jam integrâ *fruitur*, ei restitueretur.

Observatio. II.

2. **F**iliolam ejusdem *Celsissimi Marchionis, & Dominam, Dominam Elizabetham*, undecim menses natam, habitu opimo & crasso præditam, *Febre Acutâ* cum *Tussi fere Convulsivâ*, ineunte vere, sed & tempestate admodum frigidâ, nuper correptam, *Methodo* prius *recensitâ* auspicatò tractabam, & paululò majore temporis spatio (nempè æquâ ratione tempestatis anni habitâ) ad integram fanitatem reducebam, nisi quòd sub finem *Curationis* guttas aliquot *Elixir Propriet. dulcis Testaceis* exhibitis denuò adjici curaverim.

Observatio.

Observatio. III.

3. **U**Nicus Filius Illustrissimi Comitatus Pembrokiensis (non modò antiquo *Natalium* splendore, verùm & universis *animi dotibus egregiis ornatissimi*) septemdecim septimanas natus, *Torminibus ventris, dejectionibus Viridibus, Aphthis, Inquietudine perpetuâ, nec non subsultibus membrorum crebrò recurrentibus, incipiente Februario, laborabat.* Aures, quibus madidus quidam humor (pro more Infantum) copiosè effluere solebat, jam fuèrunt prorsùs exarefactæ. Hujusmodi præscriptionibus obtinui, ut *Nobilissimus ille Infans* intrâ spaciùm sex dierum quàm rectissimè varet.

R. Pulv. è chel. 69. comp. 3j.
Margar. pp. ʒij. sal. prunell. ʒj. M.
F. *pulvis* in viij. p. æ. dividendus.
Sumat unam statim, in cochleari

Julapii sequentis, superbibendo cochleare alterum.

R. Aq. lact. alexit. ℥iv. puleg. ℥ij. pæon. comp. ℥iij. sacch. perlat. ℥j. M. F. *Julap.*

Postquam primis duabus diebus *Illustris Infans* de *Pulveribus* prædictis quod præscriptum erat assumpserat aliquoties in die ad Symptomata quibus detinebatur consopienda, & ex quibus revera sunt consopita, exhibui diei tertiæ aurorâ *Syrupum Solutivum* sequentem; quo alvus leniter subducebatur, atque res omnis in vado fuit constituta.

R. Syr. de eichor. cum rheo, de rhamn. cathart. ā ℥j. rhei el. pulv. gr. xij. tinctur. croc. gtt. x. M.

Deinceps duos alios dies in *Pulveribus* illis exhibendis adhuc pergebam, ac rursùm tertio *Catharsin* eandem instituebam. Quibus absolutis ægritudo omnis in totum evanuit, color faciei pallidus fuit in vividum immuta-

immutatus, atque aures, uti prius,
exudare protinùs ceperunt.

Observatio. IV.

4 **H**onoratissima ejusdem Illu-
strissimi *Comitis Filiola*, *Do-*
mina Catherina, tres annos & dimi-
dium quarti emensa, *Febri* lentâ ex-
acerbationibus valdè irregularibus
constanti corripiebatur, atqui Illa de
gravi *Capitis* dolore maximè, (&
Ventris nonnunquam) conquereba-
tur. Alimentum omne fastidio ei
fuit, & somnolentiâ identidem pre-
mebatur, ut *Variolarum* suspicio a-
pud domesticos omnes fuerit obor-
ta; subsultibus nervorum aliquoties
inter dormiendum, nec non *Tussiculâ*
siccâ, nonnunquam tentabarur. Se-
quentia præscripsi.

R. Aq. lact. alexit. ℥vj. epidem.
℥β. Margar. pp. ʒj. pulv. è chel. 69.
simpl. ʒij. Sacch. crystall. ℥β. M. F.

I 4

Julap.

Julap. de quo capiat cochl. iij. quartâ quâque horâ, vase priùs diligenter agitato.

R. Aloes. Succotr. ʒj. fummit. centaur. min. fol. fabin. ficc. ā. ʒʒ. pic. Burgund. ʒj. tereb. *Ven.* qs. f. *Empl.* umbilici regioni adhibendum.

Die proximâ persistebat in usu *Julapii.*

Epispasticum etiam subtus nucham fuit applicatum.

Enema è lact. saccharat. & salit. ʒvj. quoniam alvus non respondebat, injiciebatur.

R. *Æthiop.* mineral. calomel. ā. gr. vj. miræ cydon. ʒij. f. *Bolus* serò exhibendus.

Sequenti die sumebat *Syrupum* hunc *Catharticum*:

R. Syr. de rhamn. cathart. ʒij. pulv. *Comit. Warvicensis* gr. vj. rhei cl.

INFANTUM. 121

el. pulv. gr. xij. tinctur. croc. gtt.
xx. aq. ceras. nigr. ℥j. M.

Crystall. tartar. ℥β. ad vim purgativam exacuendam in haustu feri possietici propinabatur.

Eadem nocte quatuor cochlearia *Julapii* prædicti exhibebantur horâ somni.

Quartâ die & quintâ *Mixtura* sequens cochleatim delingenda reliquis additamento fuit.

℞. Corallin. ℥ij. fol. menth. sicc. pulv. ℥j. pulv. è chel. 69. simpl. ℥j. syr. de Balsâm. *Tolut.* de althæâ ā ℥j. aq. aurant. ℥β. M.

Vesperâ sextum diem præcedente *Bolus* superscriptus repetebatur; & manè insequenti *Syrupus Catharticus*; ex cujus vi & efficacîâ, sub meridiem, *Nobilissima Domina Lumbricum* spithamæ longitudinis ventriculo evomit. Quo factò, ab ægritudine omnimodâ promptissimè liberabatur.

Observatio.

Observatio. V.

5. **H**onoratissima, & unica *Filia* serenissimi *Principis* *ACOBI Ducis Ormondia*, vix unum mensem adhuc nata, *Nauseâ* ac *Vomituritione* fuit malè affecta, nec non *Sedibus Viridibus*, ac proindè *Torminibus* cruciata. *Pulvere Perlato* ad gr. viij. vel $\mathfrak{ss}$. in cochleari aquæ *Menthæ*, bis vel ter in die propinato, *Tormina* ventris facile propulsabam; atque *Rhabarbaro* à gr. vj. ad $\mathfrak{ss}$. in tantillo *Syrupi de cichorio cum Rheo* materiam morbificam blandissimè subducebam; ex quibus color dejectionum *Viridis* in meliorem immutatus, ac *Torsionibus* statim sublatis dies noctesque fuerunt quietis plenæ. *Nausea* pariter ac *Vomitus*, ventriculo jam emendato, protinus cessabant.

Observatio.

Observatio. VI.

6. **F**ilia unica eximii Domini, Domini *Foot Onslow* Armigeri, apud *Kensington*, præsentis Parlamenti Senatoris, atque ex amplissimâ & florentissimâ familiâ in Comitatu *Surriæ* oriundi, sex menses nata, *Febre insolitâ*, ac mali moris, quam *Malignam* nuncupare amant, aliquamdiu fuerat correpta. *Dejectiones* ejus *Virides* fuerunt, color faciei pallidissimus, nec non plumbeo proximus. *Aphthæ* oris lactationem omnem prorsus impediabant; & *Symptomata* quædam *inuisitata* maximum vitæ discrimen unâ intentabant. Mentum suum, quantum potuit, fursum attollebat, & caput retrorsum dies noctesque deflectebat, ut ego *Apostema* aliquod circa fauces hærens, aut *Strangulationem* repentinam, statim ac advocatus, proindè suspicarer. Huic alterum è *Pulveribus* præme-

præmemoratis ad gr. xv. quâlibet vice exhiberi jussi, secundum methodum superius descriptam. Atverò toties quoties is propinabatur, è vestigio contigit *Ebullitio* talis, qualem in nullo Infante tam perceptibilem observare adhuc licuit. Omnia enim deinceps in tumultum enormem conversa sunt, atq; res in extremo discrimine perinde versari videbatur, ac si *Suffocatio* totalis eam statim conjectura esset. *Ebullitionem* verò usitatam inter *Acidum & Alkali*, sub primam eorum in vase admixtionem, planè referebat. Porro effervescentiâ hæc finitâ, illa *Sudore* multo protinùs diffluebat. Neque tamen post plures *Pulverum* doses, & subsequenter lenissimam *Catharsin*, aut Symptoma illud tantillum minui, aut cætera in melius mutari videbantur. Itaque *Mercurii dulcis*, & *florum sulphuris* à gr. iv. in tantillo Syrupi caryphyllorum, tandem vesperi exhibebam; & manè insequenti, ad summam humorum corruptelam, sive corrigendam, sive averruncandam, eadem repetebam. Ex secundâ autem illorum

illorum dosi matutinâ, non ita diu exhibitionem, magnam humorum putridorum & fœtidissimorum sanguine striatorum copiam, colores Iridis multiformes æmulantiùm, illa evomuit; ex quo statim convalescere incæpit, & *Pulveres illi*, à quibus paulò antè ita abhorrebat, tunc iterùm propinati *optimè* quidem *conducebant*, nullâ jam ebullitione inter eorum usum ampliùs comparente. Exindè etiam plorare, ac strenuè vagire, tanquam sana, tunc valebat. Item *Tussis* perexiguam molestiam creans, tum fuit exorta, tum faciliè propulsata. *Aphthæ* quantocyùs recedebant, *Febris* protinùs evanescebat, color vividus vultui restitutus, atque Infantula hæc universis pro *deploratâ* meritò habita pristinum vigorem omni ex parte statim recuperabat.

Observatio.

Observatio. VII.

7. **F**ilius unicus Domini *Burton*,
Præfetti navis onerariæ ad
Indias Orientales navigare solitæ,
 octo dies tantummodò natus, tem-
 pore hyemali, *Torminibus*, *dejectio-*
nibus Viridescentibus, atque *inquieta-*
dine continuâ laborabat. Adde, quòd
Aphthæ, adinstar *crustæ albæ*, labia
 interna, imò & totum os adedò jam
 obducebant, ut mammis nutricis os
 suum ténerrimum admovere, aut
 minimum lactere, haud sustineret.
 In hunc igitur modum ei præ-
 scripsi.

R. Margar. pp. ℥ij. pulv. è
 chel. 69. simpl. ℥j. M. F. *pulvis* in
 viij. *chartulas* dividendus. Sumat
 unam ter in die, temporibus oppor-
 tunis, in cochleari *Fulpii* sequen-
 tis.

R. Aq.

R. Aq. lact. alexit ℥ij. puleg. ℥j.
facch. perlat. ℥ij. M.

Dei primâ, ac deinceps, *Tormina*
funt confopita, & fomnus placidus
conciliabatur.

Tertiâ die fumebat *Syrupum Solu-*
tivum fequentem:

R. Syr. de cichor. cum rheo ℥ij.
pulv. rhabarb. gr. vj. aq. rofar. gtt.
xxx. M.

Eâdem vefperâ *Pulverum* præ-
dictorum alter propinabatur.

Die quartâ lactere incæpit, *Aph-*
thiſ jam difparentibus; atque fedes
fuerunt omnis Viriditatis expertes.
Veruntamen eâdem die, & quintâ, in
ufu priori *Pulverum* perfeveravit.

Sextâ *Syrupum folutivum* cum
Rhabarb. el. pulv. ℞. loco gr. vj.
assumebat. Quibus demùm exactis,
perfectè convaluit.

Obſervatio.

Observatio. VIII.

8. **F**ilia Domini Georgii Sclater, (Theologi, liberali eruditione eximie perpoliti, & Rectoris Parochiæ Haies propè Bromely) decem circiter menses nata, *profluvio alvi* violentissimo, inter *Dentiendum*, corripiebatur, ut ex dejectionibus continuis (quæ virides fuerunt, nec pauciores quadragintà aut quinquagintà, spatio viginti quatuor horarum, ut Parentes mihi retulerunt) ferè exanimis foret, & ab omnibus relicta pro deploratâ. Exhibebam ei *Pulverum* descriptorum (inter quos in sistendis *Diarrhæis Cretam* primas obtinere, & vel *Coralliis* præstare, conjectari soleo) scrupulum quartâ ad minimum quâque horâ, sed & sæpius inter initia, donec fluxus admodum remitteret, ferocia bilis sedaretur, somnus unâ conciliaretur, & vires aliquantùm redintegratæ fuerint.

rint. Tertio die præparatos jam humores è corpore exigebam *Rhabarbaro* illo nunquam satis laudando, quod tam partium jam imbecillarum robur firmat, quàm impuritates blandissimè tollit & expurgat. Perseveravi in eisdem ter vel quater in die exhibendis, donec tertia dies rursùm rediret, quâ *Catharsin* eandem repetebam. His finitis perfectè convalescebat.

Hic porrò adjiciam. Quemadmodum *Rhabarbaro*, inter *Purgantia Infantibus*, sive *Febri*, sive aliàs affectis accommodata, palmam faciliè adjudicem; ita vix aliud reperiri est ex naturâ suâ insalubrius, aut periculosius, in tenellorum *Febribus*, decantatâ illâ *Aloe*, quæ febricitantibus (quantumlibet *Præparatio* ejus *Sacra* indigetetur) perniciosissima tamen extat, tum propter intensum suum calorem, tum propter *Corrosionem* suam insignem tenerrimæ indoli maximè adversam. Atque hujusce rei veritatem poterim, si libuerit, confirmare, *Historiâ* planè incredibile

K

Nobili-

Nobilissimi Infantis vix quadriennis, Febre lentâ correpti, & binorum dierum spatio ad eas incitas redacti, per usum potissimum *Hieræ Picræ*, in vehiculo, uti mos est, calido, ut labes viscerum indè subito enata, quam *Autopsia Anatomica* postmodum demonstrabat, omnem fidem longè superaverit. Verùm fileo, memor quemadmodum *de Mortuis*, ita & *QUOAD VIVENTES*, nil nisi benè & honorificè loquendum.

Observatio. IX.

9. **F***ilia* Generosi, quadriennis, æstate anni 1687, laborabat *FEBRE* omnium vehementissimâ, quas in tenerâ hâc ætate unquam vidi; habitus corporis fuit admodum macilentus, fitis inexplebilis, calor cutis ultrâ istos annos acer & mordax, ut tangentis manus incendium ejus internum vix aliquantulum sustinere

nere potuerit. *Parotides* interim cruciabant, nec non mediocriter intumebant; genæ rubore summo ut plurimum perfundebantur; atque anxietate & inquietudine continuâ languescibat. Eam sic ægrotantem vesperi primùm invisebam. Cui illicò propinabam ex *Pulveribus prædictis*, & redditis paulò expulsois, semidrachmam, paulò post repetendam, in cochleari *aquæ Pulegii*. Manè insequenti eadem sunt iterata; sed bihorio post haustulum matutinum, sanguis è naribus copiosè fluebat, atque tota frons livida & turgidula erat, cum rubore insigni hinc illinc intersperso, ut omni ex parte fustibus recens verberata frons ejus videretur. Sub tempus sinistrum *Macula* plenè *coccinea*, magnitudinis duorum plus digitorum, eademque rotunda se exhibebat. Quibus spectatis neququam deterritus, imò rem benè ominans, in *Pulveribus Acidum contemperantibus*, sed iis jam minùs expulsois, propinandis per illum diem permanebam. Proximâ autem, hoc est, die tertiâ, ex quo adveni,

K 2 tametsi

tametsi *Febris, Calor, & Sitis*, æquè intensa atque priùs tunc manerent, tamen *Pulverem Purgantem*, cujus operationi promovendæ opem non exiguam conferebant *Crystalli Tartari*, exhibere nullus verebar; undè quinquies aut sexies dejecisse eam contigit. Denique eàdem ipsà die *Febris* illa in totum profligata est, *Sitis* vesperti nulla, & *Calor Cutis*, tanquam sanissimæ, jam fuit tactui maximè temperatus, ut proindè sub noctem pusilla integræ valetudinis conscia Parentibus suis lætè exclamaret: *Quàm Rectissimè nunc ego valeo.*

Observatio.

Observatio. X.

10. **F**ilia Domini *Golton*, Generosi, annum unum nata, habitu opimo & præpingui, Mense Novembri, propter *Difficilem Dentitionem* gravissimè *Febricitabat*; Sitis ei fuit inexplebilis, vultus pallidissimus, nisi quòd & nonnihil viriditatis pallori conjungeretur. Quotiescunque os mammæ lactatura admovebat, *Tuss* statim exortâ à lactatione desistere ea toties cogebatur; quo symptomate equidem admonitus, Uvam tumidam ac inflammatam fuisse conjiciebam. Os præterè *Aphthis* valdè fauciabatur, quod firmè occlusum vix unquam aperire vellet, nisi naribus arctè compressis, ad spiritum ducendum, & simul medicamentum sumendum, nonnunquam impelleretur. Sedes ejus Viridissimæ, atque Acidum redolentes, cum jaçtatione frequenti, *Torminibus ventris* eam

cruciari denunciabant. Inter dormitandum Anhelatio astantium aures clarè feriebat. Præterea nè tantillum vagire tunc potuit, donec excurrente septimanâ, & ex remediis ipsissimâ hâc methodo, quam descripsi, administratis multum retusâ ægritudine, clamor Infantibus usitatus præsentium aures tandem demulceret. A *secundâ Catharsi* singula Symptomata manifestò remittebant; & à *tertiâ celebratâ*, color vultui floridus cum candore nitidissimo sensim rediebat, os sanum fuit, oculi rediti vivaces, atque valetudinem confirmatam deinceps obtinebat.

Adjiciam & *Chronici affectûs* exemplum non vulgare, quod nec ab instituto multum alienum, nec ipsum fortasse erit prorsus inutile.

Observatio.

Observatio. XI.

II. ¶ *Saachus Pope*, tredecim annos
 natus, *Atrophia*, uti apparuit,
Verminosâ admodum emaciatus fuit, ut
 ipsissimo Sceleto quàm Puerò viventi
 similior ille videretur. Facies fuit
 cadaverosa, aut *Hippocratica* dicta,
 oculi concavi, nares acutæ, ossa pel-
 libus tantummodò circumtectâ. Ex
 morbo fatuus, & Rationis omninò
 expers fuit; de alterâ parte concla-
 vis in alteram, ope artuum strigoso-
 rum, vix repere ut limax potuit:
 omnes ejus excretiones, sive per
 urinam, sive per sedem, fuerunt in-
 terdiu in braccas, noctu in lectum,
 involuntariè emissæ. Huic indies
 exhibebam *Æthiopis Mineralis*,
 quem in usu habeo, grana viginti
 quinque, aut semidrachmam, manè
 & vesperi, corpus interim blan-
 diffimè laxando quartâ quâque die.
 Complures illinc *lumbricos* per al-
 vum

vum excrevit, atque deinceps Ἐυχῆ
 ἔω & Ἐυαρχῆ paulò pòst evafit.

Præparationem autem *Æthiopis* nostri *Mineralis*, utpotè apud nulum Autorem, quod scio, legendam, & ufui multiplici, ut opinor, futuram, describere non gravabor.

R. *Hydrarg.* p. iv. *Flor.* Δ . p. iij. Agitentur in mortario vitreo, donec omnes globuli Mercuriales penitus evanescant, & massa redigatur in Pulverem fuscum tenuissimum, qui paululum asservatus maximè nigrescit.

Vulgaris modus *Æthiopem Mineralem* conficiendi est, *Mercur.* crud. & *Flor.* Δ . ā. p. æ. incorporando, ac deflagrando, donec genus quoddam *Capitis Mortui*, finitâ combustione, in formâ *Pulveris* mediam admixtæ massæ partem continentis restet; cujus facultates genuinæ annon exustione illâ plurimum deleantur, an verò etiannum, & quantum vigeant, nondum ita constat, ut quid certi

certi statui possit: quemadmodum
& de plurimis Præparationibus aliis
Igne exortis idem sit dicendum.

Præparationem hanc cæteris *Mercurialibus* ut plurimum anteferre soleo, tum quia qualicunque quantitate, & quotiescunque exhibita *Salivationem* nunquam provocat, quæ tenerrimis naturis neque convenire potest, neque inexpectata citrà horrorem astantium summum unquam conspicitur; tum quia *simplici* ac *naturali modo* perficitur, absque aliquo auxilio *Artis* nimooperè Curiosæ, quæ *Medicamenta* nullo loco numerare solet, nisi *Ignium* luculentorum torturæ ea prius commiserit, quò scilicet *Puriora* & à sordibus nescio quibus ingenitis *Defæcatoria* illinc fiant, cum tamen ex *optimo* statu, & naturalibus eximiis facultatibus pollenti in *deteriorem*, minus tutum, ac prorsus novum eadem non rarò transmutentur. Sic autem indomita *Mercurii Volatilitas*, cui quidem *Figendæ* tot laboribus & tantâ contentatione *Chymici* diu

diu sudârunt, minimo *Mortarii* & *Pistilli* negotio facillimè subigitur.

Poterim quamplurima alia *Curationum* exempla enumerare, si diutius eâdem in re immorando molestias lectori facefferem.

Poterim & in memoriam revocare, atque meritò comprobare, consuetudinem illam ueterem, semperque optimam, morbos plerosque tùm Infantiles tùm Pueriles facillè Præveniendi, medicamentis notis & salutaribus, corruptelæ humorum plurimùm resistantibus, & singulo mensè exhiberi solitis. Quippè cùm indoles Puerorum tenerissima impressionibus omnibus externis pariter ac internis tàm obnoxia sit, cùmque *Ἀπερίαι* & Cruditates in teneris tàm facillè prædominium obtineant, Prudentis Medici erit, diatheses illas morbosas ita per *Ἐμύεσιν* corrigere & emendare, quæ nequeunt in temperie tàm molli ac imbecillâ in totum tolli.

Poterim

Poterim & prolixius disceptare, an *Tutius* sit *Infantes* recens natos *Nutricum Conductitiarum* custodiae, uti mos incessit, temerè resignare, ut scilicet Parentes, postquam ex *Nutricum* errore aut incuriâ *Infans* animam innocentem jam efflaverit, ipsum nunc maximè periclitari tandem intelligant; an verò ab ortu primo illi potiùs ablaetandi sint; an Matres ipsæ *Nutricis* partes jure agere deberent; aut denique annon *Nutricula*, ubi talis requiritur, sit domi maternæ alenda, & sub Parentum *Oeconomîâ* sit à mariti confortio diligenter cohibeuda.

Verùm jam tempestivum est *Objectionem* diluere, tam *Medicorum* quorundam in *Praxi* egregiè versatorum, quàm eorum omnium qui *Materiae Medicæ*, quâ patet, recens investigandæ operam diligentissimè dederunt. Nempè culpabunt, *Methodum nostram simplicem*, & minùs ornatam esse, tam ex rebus vulgò notis constantem,

tem, quàm *Varietate* illà *Præscriptionum* Medico Docto apprimè necessarià, atque apud Autores sæpè luxurianti, plurimum carentem. Imò & crimini dabunt, me *Præparationes Chymicas* apud Autores plerosque omnes in Operibus suis jamdiu celebratas aut penitus ignorasse, aut saltem immeritè posthabuisse.

Hi igitur meminerint, *Medicum esse Naturæ tantummodò Ministrum, & οὐκ ἔστιν ἰατρὸς.* Querantur & iidem nos Nudos esse Natos, *Naturam paucis contentam*, atque *Artis esse Naturam*, quoad poterit, æmulari, vel potiùs *adumbrare*. Sciant etiam illum, *qui nimis Longas, vel qui nimis Multas remediorum Formulas præscribit, aut ex Ignorantiâ peccare, aut Dolo malo.*

Quod verò ad *Chymiam* attinet, malim ego eam probè callere, quàm Promissis Chymicis firmissimam fidem adhibere. Nihil dicam, quòd apud Clarissimum *Lemerium*, *Hermeticæ*

meticæ Artis, ut & hujus sæculi (quoad rem *Chymicam*) decus & ornamentum, aliquamdiu fuerim *Paris* Convivator, nec non Contubernalis. Sin Medica Ars *methodis Curativis genuinis* minùs antea fuisset destituta, cùm *Chymica* primum in Medicinâ locum præ aliis non ita pridem ambirent, *Præparationibus Chymicis*, nî multùm fallor, ea minùs postmodùm exuberâisset. Quorsùm enim ad res ignotas, incertas, imò & periculosissimas, quorsùm vel ad *Asyla Ignorantiæ* confugerent Medici, nisi rerum diu notarum, & à pluribus expertarum, suspicio aliqua notabilis meritò fuisset oborta? Certè *Umbra*, amisâ *Substantiâ*, non ita avidè captaverant, nisi lux *Ubræ* illius tremula incantamento quodam oculos fortè perstrinxisset. Nolim verò *Chymiam* intrâ *Pharmacopæiæ* limites circumscriptam temerè vilipendere, quemadmodùm & nullis limitibus Medicis conclusam nolim alios inconsultò magnifacere.

Notatu

Notatu autem dignissimum est, maximos rerum Chymicarum fautores, & rationi medendi veteri præfervidos hostes (ut nihil dicam de Ciniffonibus istis, & circumforaneis operatoribus, qui omnia medicamenta adulterinis corrumpunt, & *fumos tantummodò vendunt*) in summâ rerum inopiâ, paucissimis exceptis, vitam plerumque agere; tamen credulis, imperitis, & avaris *Aureos montes* (quod aiunt) *polliceri* haud vereantur. Quanquam autem verum sit, Divitias ac facultates viris Sapientibus, Peritis, & in unâquâque Arte optimè versatis, juxtâ meritum suum haud semper concedi, tamen verissimillimum id esse duco, quòd extrema eorum inopia ita passim obvia *Medicamentorum* aut *ARCANORUM* suorum Celeberrimorum *noxæ*, quinimò summæ perniciæ, originem suam debeat: quòdque pars eorundem non exigua sit salutis generis humani (propter *Ignis* exitialem sive *participationem* sive *incorporationem*) saltem inidonea,

nea, si non maximè adversa. Etenim si hominibus magnâ ex parte è re forent, aut vires eorum dictis vulgò congruerent, etsi hunc vel illum *Alchymistam* locupletare non valerent, tamen sedulos ejusdem *Artis* cultores in pecuniis corradendis (quemadmodùm plerosque omnes Artifices industriam adhibentes, & utilitatem aliquam publicam præ se ferentes, quæstus, undè vivant, medicris concomitari non desinit) haud ita frequenter frustrarentur. Si *Filio meo charissimo consilium dare* animus esset, quid ei factò opus sit ad magnam vim Auri, aut saltem sufficientem comparandam; me quidem autore, spectatâ morum probitate sese ornaret, nullis fraudibus quenquam ludificaret, neque confingendis mendaciis quoquo modo operam daret, quodcunque vitæ genus, aut quamcunque negotiandi rationem, ad rem familiarem augendam, ex instituto ille prosequeretur. Nec minùs eidem inculcarem, eam esse rationem omnium promptissimam, quò in egestate miserâ degeret (quantumlibet

tumlibet veteratoribus nonnullis imposturæ suæ ad tempus aliquod prosperè contingunt) alios perfidè circumvenire, falsa pro veris narrare, atque scelesti impostoris aut hominis nequam partes ullas agere.

Sed ut ad *Chymica* redeam, quantumlibet *Opera Naturæ* apud quosdam evilescent, & *Natura* ipsa, apud *Epicurum*, ceu iners incusètur, nunquam ego possum non existimare, *Naturæ Opera* iis quæ solertiâ *Artis* comparantur longissimè quidem præstare, imò cum *Galeno* eadem omni laude esse majora & excelsiora. Quamobrem rectissimè *Divinus* noster *Senex*. Ἡ ἰατρικὴ μάλιστα κατὰ φύσιν ἐστίν.

Ut autem ad umbilicum perveniam, id eos haud prætereat, qui *Artem* de quâ jam loquor in deliciis nimis habent, quòd vix quælibet *Præparationum Chymicarum* (ut plùs semel apud me conquesti sunt ipsi *hujusce Artis*, siquid sunt, *Adepti*) hodiè venum vulgò proftet, quæ non sit planè

nè *ementitiâ*, atque *fordidâ* *lucri* *causâ* jam tandem facta *Adulterina*.

Objicient denique nonnulli *Venæsectionem* tam teneræ ætati nunquam rectè convenire posse, nedùm eam fore *quandòque necessariam*.

Respondeo, *Venæsectionem* vel minimorum omnium Infantum, ex *Summi Numinis, Summi Medicorum, præscripto* fuisse olim imperatam per *Circumcisionis* illud institutum; mag-nas sæpè *Hæmorrhagias* illinc exor-fas, & quas sistere difficillimum fuit, nisi remediis exquisitis eapropter pa-ratis; & tamen *Scriptores Judæos*, quod maximè notandum est, au-dacter affirmare, nè unum Infantu-lum ex millibus, eò quòd Sanguis ita mitteretur, cognitum desiderari, aut è vivis præmaturè excessisse.

Deus Optimus Maximus, à quo tanquam fonte æternùm inexhausto omnia bona ac fausta continuò de-scendunt, à cujus gratiâ *Fælix Medicæ Artis Successus*, præ aliis qui-buscun-

buscunque, jugiter pendet, his, quæ
 sincero animo fideliter scripsi, pro suâ
 bonitate favere dignetur, quò in Pub-
 lici commodum, privato semper
 anteferendum, cedant.

F I N I S.

E R R A T A.

P Ag. 2. lin. 17. leg. idiomate. p. 10. lin. 4. l.
 Gynæcco. p. 12. l. 22. l. defuere. p. 16. l. 8.
 indefinenter. p. 32. l. 22. leg. genarum. p. 35.
 l. 11. l. *ἔπειν ὕψιν*. p. 36. l. 18. *ὑψηλὸν ἴσιν*. Ibid.
διότι. p. 38. l. penult. l. Sutura. p. 54. l. 2.
 suppeditavit. p. 64. l. 13. leg. affurrexerit. *ib.*
 l. 24. alvus. p. 66. l. 5. Rhabarbarum. p. 71. l. 16.
 didicit. p. 83. l. 6. imò. p. 88. l. 22. auspiciis.
 p. 92. l. 4. nimirum. *ib.* l. 16. acciderit. p. 96.
 l. 23. *Στοιματὰ*. p. 104. l. 23. temporis. p. 106. l. 7.
 Vesicatoriis. *ib.* l. 15. laudatâ. p. 112. l. 17. Acutâ. p.
 124. l. 20. cætera. p. 125. l. 1. diu post exhibitionem.
 p. 135. *Παχὺς*. p. 136. l. 2. *ὑψηλὸν*. p. 139.
 l. 16. colibenda. p. 140. l. 13. *ἰατρία*. *ib.* l. 24.
 leg. promissis. p. 144. l. 17. Divinus.

A
CATALOGUE
OF
Physick-Books lately

Printed for *S. Smith*, at the *Princes Arms* in *St Paul's Church-Yard*.

P*harmacopœia Bateana.* In qua *Octingenta* circiter *Pharmaca*, plerâq; omnia è *Praxi Georgii Batei Regi Carolo Secundo Proto-Medici* excerpta, *Ordine Alphabetico* concisè exhibentur. Quorum *Nonnulla* in *Laboratorio Publico Pharmacopœano Lond.* fideliter parantur *Venalia*: Atque in usu sunt hodierno apud *Medicos Londinenses*. Huic accessit *Orthotonia Medicorum Observatâ*: Annexa item est in *Calce Tabula Posologica* *Dosibus Pharmacorum* quorundam *Expeditiùs* computandis accommodata. *Curâ Ja. Sipton Pharmacopœi Lond.*

Pharmacopœia Collegii Regalis Londini *Remedia Omnia* succinctè descripta: atq; *Serie alphabeticâ* ità digesta, ut *singula* promptiùs primo intuitu investigari possint. *Editio altera* *Priori Castigatior & Auctior*. Huic annexus est *Catalogus Simplicium*, tùm *locuspletiorum* *Compendiosior* quàm antehac *Editus*. Accessit in *Calce Manuale ad Forum*: *Nec non Pinax Posographicus*. *Curâ Ja. Sipton Pharmacop. Lond.*

Johannes

A Catalogue of Physick-Books, &c.

Johannes Goedartius de Insectis, in Methodum Redactus cum Notularum additione. Operâ *M. Lister*, è Regia Societate *Londinensi*. Item Appendicis ad Historiam Animalium *Angliæ*, ejusdem *M. Lister*, Altera Editio hic quoque exhibetur. Unâ cum Scarabæorum Anglicanorum quibusdam Tabulis mutis.

Davidis Abercrombii, M. D. Opuscula Medica. 1. De Luis Venereâ, absq; Salivatione Mercuriali, curatione. 2. De modo curandi Bubonis Venerei & tutiore Salivationis methodo. 3. De varietate, ac variatione Pulsûs. 4. De dignoscendis Medicis Plantarum, ac corporum quorumcumque virtutibus ex solo Sapore.

R. Boyle's Memoirs for the Natural History of Humane Blood, especially the Spirit of that Liquor. In *Octavo*.

—Experiments and Considerations about the Porosity of Bodies. In two Essays. In *Octavo*.

—Short Memoirs for the Natural Experimental History of Mineral Waters. In *Octavo*.

—Of the Reconcilableness of Specifick Medicines to the Corpuscular Philosophy. To which is annexed, A Discourse about the Advantages of the Use of Simple Medicines. In *Octavo*.

Franc. Zypæi Fundamenta Medicinæ Reformatæ-Physico-Anatomica. In *Oct.*

F I N I S.